

Yeni Dönem Yeni Denklem

(...) KSG yıllardır çözümün ne olduğu konusunda da yazıp çiziyor, fakat siz "her şeyi iyi bilenler" kulaklarınızı buna tıkadınız ve sadece izolasyonların kaldırılması için propaganda geliştirdiniz ancak topluma bunun ne anlama geldiğini hiçbir zaman söylemediniz,

izolasyonların kaldırılması KKTC'nin tanınması demektir demediniz, her zaman softa şaşırtması politikalarını tercih ettiniz. Şimdi de yeni bir şey icat etmiş gibi "yeni dönem yeni denklem" diyorsunuz.

Sayfa 2'de

Kıbrıs'ta

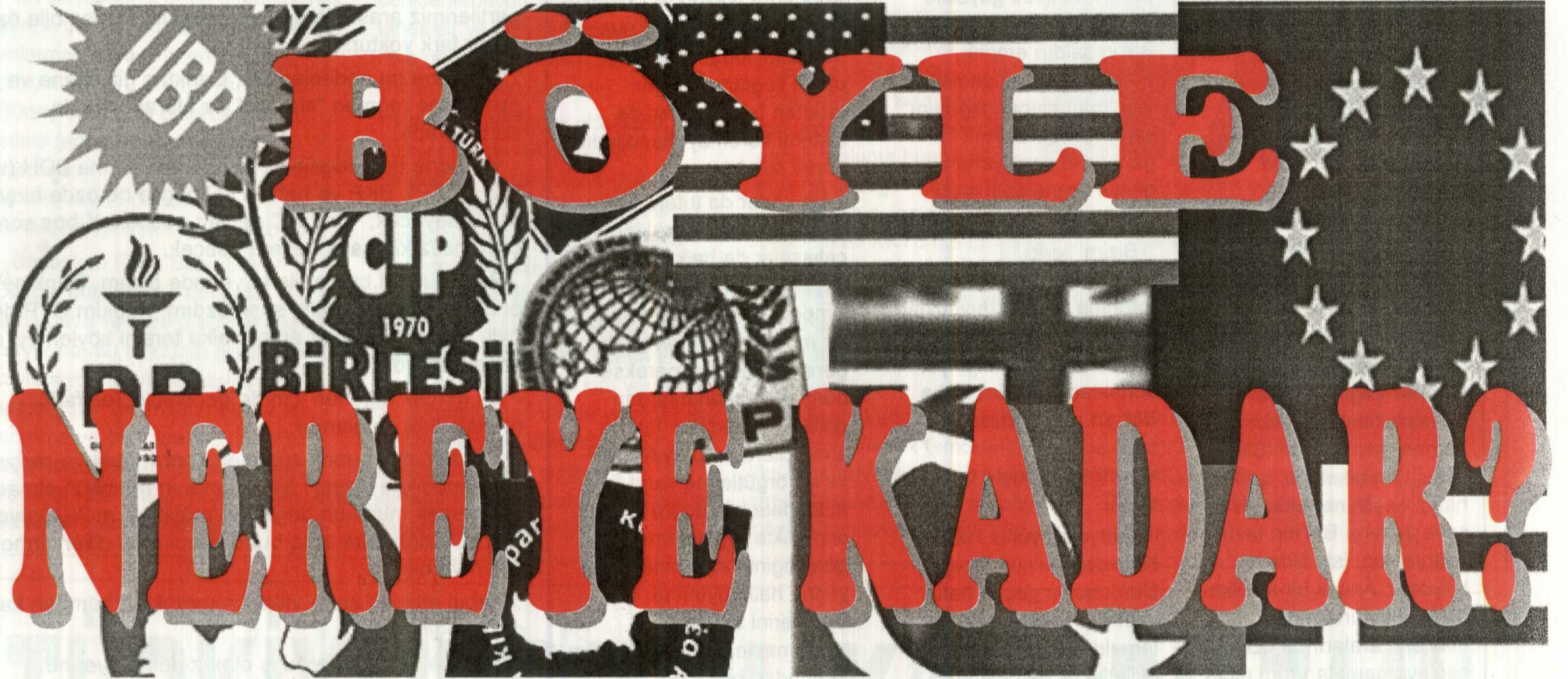
Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

25 Ağustos Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:217 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE-HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

■ YURTSEVER KIBRIS HALKI, TÜM PARTİLERİ DENEMEDİN Mİ?

HEPSİNİN İCRAATLARI AYNI ÇIKMADI MI?

ZAMLAR, YIKIM PAKETLERİ, ELEKTRİKSİZLİK, SUSUZLUK, DOĞANIN YIKIMI, ÇÖZÜMSÜZLÜK, İŞGAL...

■ HERŞEY ZAMLANIRKEN ZAMLANMAYAN TEK ŞEY MAAŞLARIMIZ OLMADI MI?

BİRİLERİ CEPLERİNİ DOLDURURKEN, 'GÖRÜNMEZ ELLER' BİZİ SOYMADI MI?

■ EY KIBRIS HALKI,
YOK BUNLARIN BİRBİRİNDEN FARKLARI!
HEPSİNİ DENEDİK!
HEPSİNİN GÖZÜ BİZİM CEBİMİZDE,
GELECEĞİMİZDE, UMUTLARIMIZDA!

■ DENENMEYENE VE FARKLI OLANA GÜÇ VERME ZAMANI GELMEDİ Mİ?

TÜM YABANCI ÜS VE ASKERLERİ,

■ ONLARIN UŞAKLARINI VE SIRTIMIZDAKİ ASALAKLARI ADAMIZDAN TEMİZLEMEDEN BİZE GÜZEL GÜNLER YASAK!

■ ONLARIN ZENGİNLİĞİ BİZİM YOKSULLUĞUMUZDUR!

İYİ BİR GELECEK, MUTLU VE GECELERİNDE AÇ YATILMAYAN BİR YAŞAM İÇİN;

■ KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ'NE,

■ ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ SİYASETİNE OMUZ VER!

GELECEK BİZLERİN ELİNDE!

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Bir Kez Daha

İsrail'in Lübnan'a saldırısı ve de BM'nin bu konuda birşey yapamaması -gerçek yüzünün bir kez daha ispatlanması- bizim ülke demokratlarını son günlerde epey meşgul eder duruma düşürdü. Kıbrıs meselesini BM himayesinde iki toplum liderinin görüşmeleri üzerinden elde etmeyi hedefleyenleri BM'nin acizliği durumunun halk tarafından görülmesi epey tedirgin etti. Bilhassa da gece gündüz savundukları, ağızlarından düşürmedikleri o çok meşhur dünya hukukunun sarsılması gençlik örgütlerinin bir anda anti-ABD ve İsrail karşıtı söylemlerini 'anti-empyralist' söyleme çevirmeleri sistemin zedenlenmesine ettiği hizmet kadar bunun olmasını hiç de temenni etmeyenlerin huzurunu kaçırdı.

BM İsrail Lübnan savaşının ancak 34'ncü günü bir ateşkes çağrısı yapabildi. Savaşın başladığı hemen hemen aynı günden BM üyesi tüm ülkelerin, bir-ikisi hariç, çeşitli nedenlerle savaşa karşı BM'nin tavır takınmasını istediklerini biliyoruz. Ancak bir-iki ülke diye adlandırdığımız ülkelerin aralarında uzlaşma sağlayamamaları tüm diğer ülkelerin ne istediğini önemsiz duruma getirdi. Fransa ile ABD'nin bu konuda aralarında bir uzlaşma

sağlayıncaya kadar savaşın sürmesi, çoluk çocuk bir sürü masumun katledilmesi gerekti. Ve halklara da açıkça BM'nin esas yapısını görme fırsatını da yaratmış oldu bir kez daha. Bir kez daha diyorum çünkü görmek isteyene bu ilk değil. Irak savaşında da böyle olmuştu. BM Irak için bir karar almadan ABD Irak'a saldırıyı gerçekleştirmişti. Hatta çok savaş karşıtı olduğunu iddia edenlere de bu şekilde Irak'a saldırının esas gayesini gizleme fırsatı da verilmişti; BM'in saldırı emrini çıkarmasını beklenmeden yapılmamasının çağrısını yapmışlardı. BM'nin ganayaklı pozisyonunu göstermeme çağrısıydı aslında bu da.

Bizim 'ilerici, demokratlarımızın' tutkalla tutunma ihtiyacı duydukları BM'nin ilkelerinde 'ülke sınırlarının kutsallığı' yer almaktadır. Bir kez daha BM'nin rezil olmasının tamirıyla sistemin korunması da işte bunlara düştü.

Radyo Mayıs'ta Hasan Kahvecioğlu'nun Alpay Durduran'la geçen hafta yaptığı sohbet de bu temeldeydi. Birleşmiş Milletler'in 'namusunu' kurtarma çabasıydı. Kıbrıs'ta BM'in çok önemli rol oynadığı, hatta halkı BM'den soğutmaya çalışanların da

var olduğu, ama BM savaş sırasında halka çok yardımda bulunmuş falan da filan... Halkta en azından BM'ye karşı uyanan güvensizliği giderme uğraşı içerisinde sosyal demokratların her zaman olduğu gibi sisteme güveni yaratarak halkları aldatma oyunuyla empyralizmin savunusuydu bu. Bir taraftan gençlik örgütleri doğru bir tutum sergileyerek sokakta halkların yanında yer aldıklarını bildirirken, kitlenin empyralistlere karşı uyanan duygusal karşı çıkışına uyum sağlarken diğer taraftan teorisyenleri de sistemi korumayı kendilerine görev bilmişler.

Ne kadar da tutarsızlık içinde olduklarını saklamaya çalışsalar da halkımızın gün geçtikçe gözü açılmaktadır. Empyralizme karşı tutarlı bir mücadelenin gerektiğini gerek yaşayarak gerekse dünyada yaşananlardan görebilmekteyiz. İşçi ve emekçilere empyralistlere ve de örgütlerine karşı mücadele için doğru bir önderlikte örgütlenmenin gerektiğinin anlatılması yerine halkı uyutmak için kendilerini sistemin korunmasına adanmış, sistem tarafından beslenenlere gereken cevap, onların peşinden gidilmeyerek, gene kitleler tarafından verilmelidir/verilecektir.

Ben Bir Burjuva Olsam

Ben bir burjuva olsam, daha doğrusu ekonomik ilişkiler nedeniyle değil de, siyasal olarak bir burjuva gibi düşünsem baba Denктаş'tan başka lider tanımazdım Kıbrıs sorununda...

Neden mi?

Peşinen şunu rahatlıkla vurgulayabilirim ki; Kıbrıs Sosyalist Partisi dışında hiçbir parti Kıbrıs sorununa burjuva çerçeve dışında bir çözüm önermiyor.

Burda sözettiğimiz partiler tabii ki "sol" partilerdir. Hepsinde "BM gözetiminde yapılacak görüşmeler yoluyla, iki bölge, iki toplumlu, toplumların siyasi eşitliğine dayalı federal bir çözüm..." öngörmüyorlar mı?

Bu temel stratejide birleştikten sonra, geriye kalan farklılıkları detaydır, özlerini değiştirmez.

Bu nedendir ki, Denктаş ile tüm bu diğer "sol" partilerimiz arasında detayda farklılıklar olsa bile özde hiçbir fark yoktur.

Ve, gene bu nedendir ki, Denктаş gitmesine ve CTP gelmesine rağmen "statüko" öz olarak yerinde durmaktadır.

Ve, gene bu nedendir ki, CTP'nin yerine BDH (veya BDH+TKP), BKP ve hatta YKP geçse de özde birşey değişmeyecek, "statüko" devam edecek, Kıbrıs sorunu çözümsüz kalmaya devam edecek.

Bu durumda bu partilerin yerinde olsam, Denктаş'ın önderliğinden bir milim şaşmazdım. Nitekim CTP de öyle yapıyor. Yapıyor ama, halka tersini söylemeyi de ihmal etmiyor.

Bu gerçek diğerleri için de geçerlidir. Tek fark muhalefette oluşlarıdır...

Geçirdiğimiz bunca süreçten sonra, burjuva çerçeveyi terketmedikçe Kıbrıs'ı birleştirmenin mümkün olmadığını görmemek mümkün değil. Görmüyorlar mı? Görüyorlar tabii ki! Görüyorlar ama bunu kabul edip dillendirmeye dilleri varmıyor.

Kabul ettikleri anda yıllardır kurdukları kumdan kaleleri çökecektir çünkü...

Burjuva çerçevede bu iş olmaz demek yerine, iktidardakiler Papadopoulos'u, muhalefettekiler de Talat'ı ve CTP'yi suçlamayı maharet sayıyorlar.

Halk kitleleri de bu ilkesiz politikalar karşısında ne yapacağını şaşırılmış, politikaya ve politikacılara olan güvenini yitirmiş vaziyette kabuğuna çekilmiş durumda...

Hatta, bir kısım insan "demek ki Denктаş haklıymış, Rumlar bizi istemiyor" demeye başladı.

Burjuva politikaların varacağı yer budur: burjuva milliyetçilik. İsteddiği kadar sol söylemlerle süslensin, gene de, günün sonunda düşeceği çirkef burjuva milliyetçilik olacaktır. CTP'nin düştüğü gibi...

Burjuva milliyetçiliğe düşmeden Kıbrıs sorununu çözenin, adamızı birleştirip insan gibi yaşamının bir tek yolu vardır: burjuva stratejilerden kurtulmak, empyralistlerden medet ummak bir yana, onlara karşı politikalar ve stratejiler geliştirmek...

Yanıbaşımızda Filistin'i, Lübnan'ı kana bulayan İsrail'i kah destekleyen, kah seyredenler Kıbrıs'a çözüm ve barış getirecekler öyle mi?

Talat bir zamanlar ABD'yi dünya barışının esas gücü ilan etmişti hatırlayın. Şimdi de CTP'li gençler ABD'ni empyralist bir barbar ve savaşın esas gücü olarak gördüklerini anlatıyorlar halka...

İşte burjuva politikaların peşinden gidenlerin hazin görünüşü...

Ben sizin yerinizde olsam baba Denктаş'tan başka lider tanımazdım.

İyi ki sizin yerinizde olmam mümkün değil.

Eğitimde Gericiilik ve Ses Çıkartmayanlar!..

Geçtiğimiz günlerde sivil toplum örgütlerinin ve sendikaların yaptığı ortak eylemde ülkemiz içerisinde belli başlı aşırı dinci kesimlerin evlerde ve camilerde düzenledikleri din kursları protesto edildi.

Empyralist boyunduruklar altında çarpık bir eğitim sistemi ile yönetilen bu düzende aşırı dine dayalı eğitim koşullarının olması gayet doğal. Peki bu işten zarar gören kimler? Bu işten en büyük darbeyi yiyen kimler?

Elbette ki ülkemiz halkı ve ezilen kesimleri; kaldı ki CTP-DP hükümetinin en azından CTP kanadından bu

konuya yönelik bir açılım gelmesi belki de beklenen birşeydi. Fakat bu olmadı...

Nedeni bilinmezdir ki CTP de bu burjuva oyuna destek veriyor ve bu gericiilerin kolkola oynadığı oyunda sessiz sedasız bir şekilde "ben hükümetin büyük kanadıyım!! Böyle şeylere izin vermem!!!" diye insanlarımızı uyutmaya devam ediyor...

Değerli insanlarımız ve emekçiler; bu oyunu görmek, teşhir etmek, bu oyuna son vermek, hepimizin görevidir. Bu ülkeye sahip çıkmıyorsak, çıkmak istemiyorsak, empyralizmin bizlere oynattığı bu oyunlara ve

ülkemizde empyralistler tarafından beslenen bu gerici bu yobaz kesimlerin örgütlenmesine izin veriliyorsa buna bir son vermeliyiz...

Ülkemizi seviyorsak, vatanımızı seviyorsak ülkemize sahip çıkmalı ve bu ezberci, bu gerici bu sapkın eğitim sistemine karşı, bu sistemi destekleyen burjuva-empyralist sermayedar kitlelere karşı hep birlikte kolkola örgütlenmeliyiz...

Bu olayların peşini bırakmayacağız ve sorgulamaya devam edeceğiz...

Yeni Dönem Yeni Denklem

Başbakan Ferdi Sabit Soyer, "Rum tarafının tek taraflı AB üyesi olduğunu, Türkiye'nin AB sürecine başladığını ama Kıbrıs sorununun halen çözümsüz olduğunu belirterek, çözüm güçlerini bir noktada tartışmaya ve çare üretmeye davet etti."

Bu sözler Başbakan Ferdi Sabit Soyer'e ait, Başbakan Kıbrıs sorununun yeni bir döneme girdiğini söyleyerek "Yeni dönem yeni denklem" diyor.

Sn Başbakan'a önce şunu sormak gerek. Çözüm güçleri derken neyi anlatmak istediği önemli, hangi çözüm güçleri, Kıbrıs'ı Kuzey ve Güney diye ikiye bölerek bunun adına federasyon modeli çözüm diyenlerden mi bahsediyor, yoksa iki ayrı devletten oluşan bir konfederasyondan mı bahsediyor?

Başbakan Ferdi Sabit Soyer Çözüm güçlerini bir noktada tartışmaya ve çare üretmeye davet ediyor da, bu noktanın ne olduğunu söylemiyor. Bu nokta izolasyonlar ve ambargolar kaldırılın noktası ise, tartışma ve çare üretme talebi bu zeminde ise, sanırım Ferdi Sabit Soyer'in iddia ettiği "yeni dönem yeni denklem" palavradan öteye

gitmeyecek bir davettir.

KSG yıllardır yazıp çiziyor "Kıbrıs sorunu 7 bilinmeyenli bir denklemdir" ve devam ediyor "bu 7 bilinmeyenli denklemin tümü de denklemezse Kıbrıs sorununun yaratıcılar çözüm bulamaz" yani her denklem kendi içinde denkleşse bile tümü birden (ki bu imkansız) denkleşmezse bu sorunu çözemezler.

Yani Sn Başbakan'ın yeni denklem diye ortaya atığı dönem, yeni bir dönem değil, yıllardır denklemlenemeyen, denklemlerden bir tanesidir ve ne yazık ki Başbakan hala daha bu denklem üzerinden çözüm bulmayı öneriyor.

Kıbrıs'ın AB üyesi olduğunu, Türkiye'nin de AB yolunda ilerlediğini, ancak Kıbrıs Türklerinin ne olacağını henüz daha belli olmadığını söylüyor. Başbakan'a şunu sormak lazım, Kıbrıs Rum kesimi tek taraflı AB üyesi olmuş ise ve yine Başbakan'ın kendi deyimi ile Kıbrıs Türkleri bunun dışında ise ve bu bir sorun ise bunu kim yarattı ve bu durum kimlerin işine yarıyor? Bu sorunun zemini üzerinden çözüm aramak ne kadar doğru bir yaklaşımdır ve bunun neresi yeni bir dönem, yeni bir denklem? Bu

denklem yıllardır var sayın Başbakan. Diyelim ki bu denklemi denkleştirdik, yani Kıbrıs Türklerinin AB yolu açıldı, Kıbrıs Türkleri bu yola hangi sıfatla girecek?, her gün yere göğe sığdıramadığınız KKTC ise hayal ettiğiniz, hiç hayal etmeyin çünkü bu da yeni bir denklem değil, bu denklem yıllardır vardır.

KSG yıllardır çözümün ne olduğu konusunda da yazıp çiziyor, fakat siz "her şeyi iyi bilenler" kulaklarınızı buna tıkadınız ve sadece izolasyonların kaldırılması için propaganda geliştirdiniz ancak topluma bunun ne anlama geldiğini hiçbir zaman söylemediniz, izolasyonların kaldırılması KKTC'nin tanınması demektir demediniz, her zaman softa şaşırtması politikalarını tercih ettiniz. Şimdi de yeni bir şey icat etmiş gibi "yeni dönem yeni denklem" diyorsunuz.

Sn Başbakan, eski politikaların isim değiştirilerek temcit pilavı gibi önüne sürülmesinden bu toplum bıktı artık Gerçekten Kıbrıs sorununa çözüm bulmak istiyorsa, Kıbrıs'taki

tüm çözüm güçlerini, uluslararası teknelci sermayeye ve onun yerli işbirlikçilerine karşı mücadele başlatmak için nasıl bir zemin bulunur diye tartışmaya davet etsin, çünkü sorunun kaynağı Kıbrıs Rumları AB üyesi oldu, Türkiye de AB yolunda ilerliyor, biz ne olacağız? sorunu değil. Sorun bu tekellerin bu coğrafyadaki çıkarlarını nasıl geriletip, Kıbrıs üzerindeki emellerinden vazgeçirebiliriz sorunudur.

TÜRKİYE'DE ZAM, KKTC'DE ZAM!

KSG yazarları, emperyalizm kelimesinden bahsettiklerinde, birçok kesimden "hala daha orada mısınız" tepkisi gelir.

Onlara göre emperyalizmden ve emperyalist dünya düzeninden bahsetmek, eskimişlik ve beylik sloganları tekrarlamaktan ibarettir.

Onlara göre emperyalizmi teşhir etmek, yayınlarda emperyalizmle ilgili yazılar basmak, geçmişte yaşamak, şu anı yakalayamamak, güncele inememektir.

"-izm"lerden hoşlanmayan baylarımız, gündelik yaşamdaki sorunları "-izm"lersiz çözmeye uğraştıkları oranda da, yine o lafını bile duymak istemedikleri "-izm"lerin oyunağı olduklarının farkında değillerdir.

Kıbrıs'ın kuzeyinde, akaryakıt fiyatları zamlandı.

Buna bağlı olarak, temel tüketim maddeleri ve elektrik başta olmak üzere, gündelik yaşamdaki temel

ihtiyaçlarımız da zamdan nasibini aldı.

Ancak bu zamlar bize gelmeden önce, Türkiye'yi vurdu.

Türkiye'de döviz yükseldi, onun ardından da akaryakıt ürünlerine (ve tüm diğer temel ihtiyaçlara) zam yapıldı.

Yani Türkiye'de döviz yükseliyor, ona bağlı olarak akaryakıt zamlanıyor, bunlara bağlı olarak da yaşamsal ihtiyaçlarımız zamdan nasibini alıyor.

Peki döviz neden yükseliyor?

Piyasalarla kim oynuyor?

Borsa denilen hadise nasıl oluyor da düşüyor, yükseliyor?

Bunların temelinde (birileri yine bize kızacak ama) yine ve yine emperyalist dünya düzeni yatmaktadır.

Emperyalizm, tüm dünya ekonomisini elinde tutan, bir avuç tekel ve konsorsiyum'un

egemenliğidir.

Emperyalizm, sermaye ihracıdır, uluslararası tekellerin paylaşılmış dünyayı yeniden ve yeniden paylaşmalarınıdır.

Emperyalizm, son tahlilde ve konumuzla da alakalı olarak bir dünya sistemidir!

Yeni dünya düzeni, globalleşme dedikleri de emperyalizmin ta kendisidir.

Bu bakımdan emperyalist ekonomideki dalgalanmalar, krizler vb., dünya emperyalist ekonomik zincirinin içinde yer alan ülkeleri kaçınılmaz olarak etkiler.

Bu bakımdan emperyalizmin çıkmazları, krizleri en başta bağımlı ve sömürge ülkelerin ekonomilerine kaçınılmaz olarak yansır.

Tıpkı TC ve kuzey Kıbrıs'a yansıdığı gibi!

Ortadoğu'da yaşanan savaş, Genişletilmiş Ortadoğu Projesi, Irak'ın işgali gibi unsurlar,

emperyalizmin krizleri, zamları doğurmaktadır.

İşin özünde, yapılan zamlar konusunda da burjuva hükümetlerin yapabilecekleri bir şey yoktur.

Çünkü onlar, emperyalist ekonomiye göbekten bağıdırlar ve emperyalist zincirden kopuşu önlerine koymadıkları için, halkımızı zamların ağırlığı altında ezmek zorundadırlar.

Bu durum, bir bakıma doğaldır, ancak bu doğallık kabul edilebilir bir doğallık değildir!

Emperyalizmde kopulmadığı, bağımsız bir ülke yaratılmadığı sürece, yani emperyalizmin ve kapitalizmin buhranlarından etkilenmeyecek bir ekonomik yapı kurulmadığı sürece, zamlar başımızdan aşağıya daha fazla yağmak durumundadır.

Çünkü emperyalizm bir dünya sistemidir ve tüm dünyayı etkilemektedir!

Çalışmalarımızda Karşılaştığımız Sorunlar Üzerine

Bizim kendi içimizden de aldığımız eleştirilerin başını 'sol' kesime yönelttiğimiz eleştiriler çeker. Eleştirilerin temelinde bu insanlarla aynı yönde ilerlediğimiz yatmaktadır. Tabii 'sol' diyerek bizim hepsini aynı kefeye koyduklarımızı da kategorilere ayırmak mümkün. Bunlar arasında işgale karşı yani Türkiye'nin Kıbrıs'ta bulunmasına karşı çıkanlar ve de işgale karşı çıkmadan Kıbrıs sorununu çözüme uğraşı içinde olanlar olarak. Daha değişik şekilde de gruplandırılabiliriz. Bu temel alacağımız olguya göre olur. Hepsi de "BM gözetiminde iki toplum liderinin görüşmeleri üzerinden federal birleşik AB üyesi bir Kıbrıs çözümünü" ön gördükleri için, yani Kıbrıs'ın birleşmesini temel aldıkları için 'sol' olarak aynı kefeye konduğu gibi bu çözüme giden yolda değişik uygulamaları ortaya koymalarıyla da kendi içinde gruplara ayrılabilirler. Üstte belirttiğimiz gibi Türkiye'ye karşı tutumda olanlarla Türkiye ile el ele iş yapmaya çalışanlar gibi... Veya Kıbrıs Cumhuriyeti'ne (KC) sahip çıkarak elde edelim diyenlerle KKTC'nin varlığı şartlarında KC'yi reddederek aynı yönde çözüme ulaşma içinde olanlar olarak da ayırabiliriz. Ama bildiğimiz bir tek şey vardır ki hepsinin de ortak yanı halkın çıkarlarını en önde tuttuklarını söylemeleridir. Halkın çıkarlarına zarar gelmeden egemenlerin çıkarlarıyla uyuşturma uğraşı içinde oldukları. Ve halkın çıkarlarını düşündüklerini ileri sürdükleri ölçüde bize düşen görev de bu kişi veya grupların tuttukları yolun yanlış olduğunu, halkın çıkarı ile egemenlerin çıkarının uyusturulamayacağını göstermek. Buraya kadar yapmış olduğumuz tespitlerde umarız bizi eleştirenlerle aynı fikirdeyiz. En azından sonuç kısmında yani halkın çıkarlarıyla egemenlerin çıkarlarının uyusturulamayacağı kısmında aynı fikirde olduğumuzu/olmayı ümit ederiz. Biz eleştirileri kendilerini eleştirdiklerimizden almıyoruz. Onlar bizi kesip atmakla bu işi halletme yolunu seçmektedirler. Mesela 2000 senesinden sonra canlanan halk hareketliliği dönemlerinde bir ara KSG Afrika gazetesi matbaasında basılmakta ve Afrika gazetesi içerisinde dağıtılmaktaydı. Bu iki

gazete iki ayrı görüşü savunan gazetelerdir. Birisi yukarıda bahsini ettiğimiz 'sol' çizgide diğeri ise emperyalizme karşı birleşik cephe mücadelesiyle Kıbrıs'ın emperyalizmden koparılması mücadelesi için çalışmayı kısa vadeli hedefine yerleştirmiş bir gazete. Bu iki gazetenin bir arada yayımlanmasının yani belli bir birleşik çalışma içerisinde girmesinin bir tek nedeni olabilir; ortak vatan mücadelesine giden yolda güçleri birleştirmek. Her iki gazetenin de kendine göre gidilecek yönün hangi yolu izlemekle olacağına kesin inandığı için bu ortaklıktan kendileri hesabına birşeyler elde etme uğraşında olmaları en tabii haklarıdır. Birlikte çalışma denen şey bunu elde etmeyi getirir. Bunu elde etmek için de her iki tarafın kendi doğru bildiği yönde çalışma yapmasını, gerekirse birlikte çalıştıklarını da kendi yönüne çekebilmek için eleştirmesi de en tabii hakkı. İşte bu noktada birlikteliği böyle görmeyen kendisine ve görüşlerine tam güveni olmayan taraf, ve de karşı tarafın bu birliktelikten güç kazanacağını gören taraf bu ortaklığı bitirmek isteyen taraf olacaktır. Bundan doğal ne olabilirdi ki? Nitekim Afrika da böyle yaptı. KSG'nin kendi görüşlerini yayma yolunda Afrika sayesinde elde edeceği imkanlar dolayısıyla, büyük bir imkan elde ettiğini görmesi Afrika'nın "beni eleştiriyorsunuz" mazaretine sarılarak bu birlikteliği bitirmesine neden oldu. Bu iki gazete, siyasi bir mücadele veren bu iki gazete, iki ayrı ideolojiye hizmet ettiklerinin ispatı olarak hareket ettiler; KSG boyun eğmeyerek Afrika da KSG'nin dal budak salmasına engel olmaya, kendinin hizmet ettiği ideolojiye sadık kalarak, çalışarak. Biz bunu başka şekilde açıklayamayız ve en doğal sonucunun da bu olması gerektiğini savunuruz. Aksi halde birinin diğerinin ideolojisine katılması gerekirdi. Şimdi bizim Afrika'yı eleştirirken bu sonucu elde ettiğimizi söyleyen ve bizi bu şekilde eleştirenlerin ne önerdikleri çok önemlidir. Afrika'yı eleştirirken bizim bir siyasi mücadele verdiğimizizi ya biz Afrikacıları ya da Afrikacıların bizi kendi saflarına çekmek için çalışma içinde olduklarını inkar etmeleri söz konusudur. Daha açık bir şekilde söylemek gerekirse burjuva ideolojisini savunmaları söz konusudur.

Burada bir diğer noktaya daha değinmeden geçemeyeceğiz. Kendimizi eleştirme noktasına... Bizim dışımızda siyaset yapan ve bilerek veya bilmeyerek burjuva ideolojiye hizmet edenlerin kesinlikle eleştirilmesine yani teşhir edilmesine karşı değiliz. Bunun yapılması şart. Da nedenini iyice anlamamız lazım. Teşhir derken bu işi nasıl yapmamız lazım? Teşhirden ne umarak? Sol kesim veya daha açıkça sosyal demokratların teşhiri ile bence hedefimiz bunların peşinden giden veya gideceğini bildiğimiz halkın gözünü açmayı, bilinçlendirmeyi elde etmeyi hedeflemeliyiz. Sınıf bilincine varmamış kitleleri bilinçlendirmedi yapacağımız teşhirden elde etmek istediğimiz. Şu ana kadar teşhirine çalıştığımız kişi, grup veya partilerin peşinden gidenleri bunların etkisinden koparıp almaktır en öncelik verilmesi gereken gaye. Çünkü bu çevrelerin üst kesimini ilk etapta yanımıza çekmek, biz güçlenmeden, biraz zordur. Peki bunu ne şekilde yaparsak emelimize ulaşabiliriz? Diğer taraftan içinde bulunulan şartların da pek bizim taraftan olmadığını yani somut olarak devrimci bir durum içermediğini de hatırlamamızda tutarsak ne şekilde yaklaşmalıyız konuya? Kitlelerin büyük çoğunluğunun kendi çıkarlarına olmadığı halde, kendileriyle dalga geçmişcesine oynayan bu kişilere, örgütlere olan inançlarını sarsmanın yolu ne olmalıdır? Bir kere inanmış bulundular şu veya bu sebepten... Bu sebepler de sadece içinde bulunan somut şartların olmaması yanında, bizim yani Marksist'lerin de tam olarak kadrolarının, örgütlerinin eksikliğinin de olabileceği hesaba katılmalıdır. Böyle olunca bu kişi, grup ve partilerden işçiler, emekçiler, kitleler nasıl kopartılabilir? Sorumuz bu? Ve de sorumuz bu... Üstte dediğimiz gibi sağlam güçlü bir Marksist parti yaratmak önümüzde duran görevdir. Bizim düşüncemiz kitlelerin şu an için inandığı 'sol' kesimlere gözü kapalı atıp tutmalarla bu işi halledemeyeceğimize. Biz kitleye işin aslını anlatıp 'sol'un yaptığını da örnekleyerek yanlışlığı göstermeliyiz. Somut olaylardan yola çıkarak. Yoksa doğrudan inandıkları kişi veya örgütleri kötüleyerek bu işi

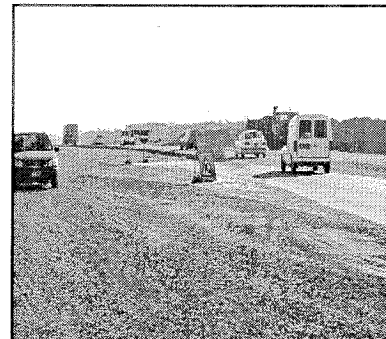
başarabileceğimize kitleleri onlardan koparabileceğimize inanmıyoruz. Bu ince çizgiye dikkat etmemiz gerekecek. Diğer taraftan teşhirine uğraştıklarımızın bizi ilgilendiren yönünün siyasetleri olduğunu da elimizden geldiğince belirtmeliyiz. Kitleler bizi okuduklarında veya dinlediklerinde bu noktayı kavrayabilmeliler. Daha doğrusu biz onlara kavrayabilmeliyiz. Aksi takdirde kitlelere ulaşım araçlarından bir tanesi olan gazete ile pek bir ilerleme kaydedemeyeceğimizi düşünüyoruz. Bizimle beraber olup da henüz bizi kavramamış olanlardan doğru eleştiri -yanlış yazıldı, demek istenilen doğru yöntemle yapılmayan bir eleştiridir -yapmadığımız sürece eleştiri alacağımız kesindir. İlk etapta bu insanlara kızmak yerine onları da aydınlatmamız için kendimizi suçlamayı öneririz. Kızmayı tercih etmeden en az bir kere düşünelim. İnsan harcama lüksümüz olmadığına göre etrafımızdakilere karşı daha sabırlı olmayı denemeliyiz. Bizim etrafımızda ve bizi eleştiren, siyasetimizi eleştirmediğini ne kadar söyleseler de, bir yerde bir kopukluk var demektir. "Teşhirle bu işin olamayacağını, devamlı 'sol' kesime yükleniyorsunuz" diyenlere demek ki biz ne yapmaya çalıştığımızı anlatamamışız kaldı ki bizden daha uzakta olanlara anlatma uğraşı içerisindeyiz. Bir kez daha düşünelim. Çok önemli bir nokta daha vardır. Karşı tarafın yazdıklarını hafife almak. Yazılanlar her hangi taraftan gelirse gelsin bir ideolojinin ürünüdür ve o ideolojiye hizmet etmek zorundadır. Yazarının kitleler gözündeki öneminin derecesi arttıkça bir satırlık bir yazı bile çok önem kazanır ve bunu aklımızdan çıkarmamalıyız. Mesela Sovyetlerde Stalin'in ölümünden sonra Nazım ve Neruda gibi şairlerin o şiirleri yazması hiç de küçümsenmemelidir. Bir tek şiirle denmemelidir. Nazım'ın ve Neruda'nın revizyonistlere karşı duruşunu sergileyen bir tek satırlık dahi bir şiiri olmadığı ölçüde bu şiirler daha da çok değer kazanır, tabii negatif olarak. Her hareketin bir siyasi temeli olduğuna ve bu siyasete hizmet ettiğine göre Stalin'e karşı yazılan bu şiirler de o siyasetin ürünüdür.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyüyoruz, Ama Yine de Elektriksiz Kalmaya Devam Ediyoruz!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyüyoruz, Yine de Bozuk Yollarda Gitmeye Devam Ediyoruz!

"BATAN" ŞİRKET OLSUN

2000'lerin başında faaliyete başlayan Halkor Kredi Yatırım Şirketi, bir nevi bankerlik yapıyordu.

"Yatırım Şirketi" olmasına binaen insanlardan topladığı paraları işletiyor ve yatırımcılara da yatırdıkları para oranında "gelir" veriyordu.

Bir süre sonra diğer birçok banka ve "yatırım şirketleri" gibi batıverdi.

İnsanların yatırdığı paralar da şirket "battığı" için hasıraltı edildi!

Bu durum, 1980'lerin Türkiye'sindeki banker olaylarına benzemiyor mu?

O dönemde de insanların birikimleri yüksek faiz aldatmacasıyla bankerlere akıtılmış ve o bankerler de birer ikişer sırta kadem basmışlardı.

Tabii ki yatırılan paralarla birlikte!

Birbirlerine çok benziyorlar değil mi?

Haydi şirket battı diyelim, böylesi şirketlere teşvik adı altında trilyonlar akıtan, onları destekleyen "sosyal" devletimizin mağdurların zararlarını tazmin etmesi gerekmez miydi?

Gerekir gerekmesine ama devletle şirketlerin bütünleştiği, daha doğrusu devleti ve tüm kurumlarını yönetenlerin şirketler olduğu bir düzende mağdurların zararı nasıl tazmin edilebilir ki?

Ne de olsa bu devlet, şirketlerin kâr etmesini ve insanları sömürmesini garanti altına alan büyük bir mekanizmadır!

Ancak işin utanmazlık boyutu daha da büyüktür ve insanlarla resmen dalga geçilmektedir.

İflas ettiği açıklanan ve yatırım yapanların paralarını ödemeyen şirket, Halken İnşaat Şirketi adında başka bir şirket olarak faaliyette bulunuyor.

Villalar yapıp satıyor, yani iflas eden(!) o şirket, işlerine bir güzel devam ediyor.

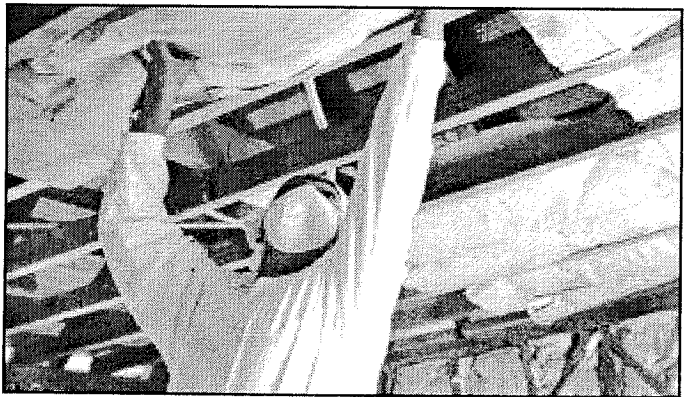
"Sosyal" devletimiz nerede peki?

Yoksa o "sosyal devlet" diye diye yerlere göklere sığdıramadıkları devlet, tamamiyle patronların çıkarlarını koruyan ve yasalarını da buna göre şekillendiren devlet olmasın?

Onlarca insanın mağduriyeti ortadayken, ve şirket, villa yapıp satarak kârına kâr katarken sessiz kalmak ve gereken hukuki işlemleri yapmamak soyguna ortak olmak, dolandırıcılığa ortak olmak anlamına gelmiyor mu?

Kimilerinin iddia ettiği sosyal adalet, demokrasi, bağımsızlık gibi "solun temel değerlerini" sürdüren CTP hükümeti, bu duruma müdahil olamıyorsa, mevcut devlet ve hükümetlerinin kimin devleti ve hükümeti olduğu sorusunun yanıtı açıklık kazanmıyor mu?

Takdir sizlerin!

İşçiden Mektup

Derviş BİLGE

Tacirler

O kadar çok ki bu tacirler, parmakla göstermek istesen karıştırırsın, saymaya kalksan kaçta kaldığını unutursun. Öyle çoklar ki...

Çok fazla oluşları birbirlerini de gizler olmuş. Hepsi tacir olmasına rağmen "Aaa, bak şu daha iyi!" diye düşünür bulmuşuz insanlarımızı...

Pazarlama yönleri de çok gelişmiş bu tacirlerin. Hiç ummadığın bir anda, bir bakmışsın ki sana da pazarlamışlar, daha ne olduğunu anlamadan ne sattıklarının...

İçten içe pazarlar satacağı şeyi ve tek amacını satmak... Satmak için her türlü alet ve aracı kullanır tacirler. En hassas noktalardan bile vurabilirler insanımızı...

Tacir dedik...

Nedir bu tacir? Ne pazarlar? Sattıktan sonra ne yapar?

Bizim memleketin en büyük tacirleri umut tacirleridir. Umut pazarlayıp, satarlar insanlarımızı...

Şöyle bir bakıyorum da geriye... İyi de satış yapmışlar hani, bu tacirler...

İnsanlarımızı pazarlayıp sattıkları şeyler arasında, Türkiye devletinden kurtulup AB'nin daha güzel ve daha refah bir birlik olduğu söylemleri, barış, çözüm, özgürlük, sol ve hatta sosyalizm vardır...

Pazarlama gücü oldukça geliştirilmiş olan bu tacirler, özel olarak desteklenir, daha büyük tacirler tarafından... Küçük tacirler, büyük tacirlerin hizmetindedirler, çantalarını taşırlar. O çantaların içinde ne olduğunu bile bile...

18 Temmuz 2000'de başlayan halk hareketi gittikçe kontrolden çıkıyordu onlara göre ve belli bir çember içine alınmalıydı ki bu zararlı olmaktan çıksın...

Büyük tacirler, daha küçük tacirleri aldı yanına ve başladı satış için pazarlama çalışmalarına...

"AB uluslararası hukuktur, AB insalıktır, AB refaktır, huzurdur, TC kötüdür, TC gitmelidir Ada'dan! Rum tarafı ile barış istiyoruz, biz özgürlük istiyoruz, kardeşçe yaşamak istiyoruz" diyordu büyük tacirlerin hizmetindeki küçük tacirler... Amaçları başkadır onların... Amaç sadece malı satmaktır. Malın ne olduğunu kimse bilmemelidir. O günlerde bu pazarlama çalışmaları oldukça iyi iş yapmıştı ve satış patlaması yaşanmıştı memlekette...

Sattıkları umuttu... Sattıkları memleketim insanının yıllardır kan ağladığı göçlere son verme sözleri idi, sattıkları barıştı, çözümdü. Sattıkları özgürlük istemektir.

Çok iyi satıldı televizyonlardan, gazetelerden, hiç farkında olmadan girdi evlerimize, sohbetlerimize... Memleketim insanının tek isteği vardı: İnsan gibi, insanca yaşamak! Barış istiyordu özgürlük istiyordu, birlik bir Kıbrıs istiyordu...

Her malın satıcısı varsa, alıcısı da vardır ya... Memleketim insanı zaten istiyordu, tacirler de "alın size barış" dediler ve aldı insanlarımız hiç sorgulamadan, çünkü onu istiyordu zaten...

Büyük tacirler, memlekette seçtikleri küçük tacirlerden birini daha büyük tacir yaptılar ve iş başına getirdiler...

İş başı yapan tacir, kendi bildiğini veya insanların istediğini yapabilir mi? HAYIR!

Tabii ki büyük tacirlerin istedikleri yapılacaktır.

İş başına geldiği andan itibaren, başladı satılan malın ne mal olduğu, kalitesi ve içeriği...

Verilen tüm sözler yine duman oldu, uçtu yine, sadece sözlerde kaldı.

Barış istediğini söyleyen sanki onlar değildi! Gel gör ki, çözümün önündeki en büyük engel oldular.

Özgürlük, TC'nin iki dudağında, asker postası altında sıkıştı, birleşik Kıbrıs büyük tacir olan AB ve ABD'nin ellerinde kaldı.

Memleketim insanı ne olduğuna şaşırıyor ve hala şaşkın şaşkın bakıyor "ne oldu, nasıl geldik bu oyuna" diye.

Diğer küçük olan tacirler, başladı büyükler tarafından seçilen taciri suçlamaya, kendileri daha fazla alamadılar ya... Onun hırçınlığı var üstlerinde ve hala daha devam ediyor umut pazarlamaya, fakat kalmadı artık o malı alacak olan!

Umut tacirleri işlerini iyi yaptılar.

İşlerini bozacak olan, yine o malı alanlardır... Bizleriz, memleketim insanlarıdır. Sattıklarını geri iade edeceğiz ve sahip olduğumuz umudumuzu biz kendimiz yaratacağız. Kendi ellerimizle kuracağız özgür, bağımsız Kıbrıs'ımızı... Onlar yine satmaya çalışacaklar mallarını, biz gelmeyeceğiz oyunlara! Tekme tokat atacağız onları memleketimizden! Umudumuzu yitirmeyelim yurdumuzdan ve iki kuruşa satılmasına izin vermeyelim ...

Umut... İçimizde büyüttüğümüz çocuktur bizim. Adam oluncaya kadar yaşatacağız onu. Adam olunca mı?

O gün geldiğinde zaten işçiler, emekçiler iktidarda olacak özgür, bağımsız, anti-emperyalist vatanımızda.

EL-SEN ŞAŞIRDI

Elektrik çalışanlarının sendikası EL-SEN liderliği ne yapacağını bilmiyor bu günlerde.

EL-SEN Başkanı geçenlerde Hükümet'e elektriğe zam yapması çağrısında bulunmuştu.

Bugün de BMBP'nin örgütlediği zamları protesto mitingine katıldılar.

Karar verin arkadaşlar zam yapılsın mı, yapılsın mı?

Sendikacılık, hele de işçiden yana sendikacılık kolay değil...

İkeli politika ister. Tutarlılık ister.

EL-SEN liderliği Elektrik Kurumu'nun maaşlarını ödeyemeyecek duruma gelmesi karşısında kolay yolu seçip Hükümet'i zam yapmaya ve aslında halkı soymaya çağırmıştı.

Bugün de halkı soyduğu için Hükümet'i protesto etti diğer sendikalarla birlikte...

EL-SEN liderleri karar vermeli artık, Hükümet'ten yana mı, işçiden - emekçiden yana mıdır?

SOSYALİST GENÇLİK

25 Ağustos Cuma 2006, Yıl:2 Sayı: 81

KSP GB Haftalık Yayın Organı

Kıvılcım

KAMPANYA ÇAĞRIMIZDIR!

İsrail'in Lübnan saldırısı, gerçekleştirdiği katliamlar, dünyanın dört bir yanında protesto gösterileriyle karşılandı.

Çeşitli ülkelerde çeşitli gruplar yaptıkları protesto gösterileriyle katliama sessiz kalmadılar, bu emperyalist barbarlık örneğini kınayarak saldırıların durdurulmasını, ezilen halkların yanında olduklarını gösterdiler.

Dünya çapında yapılan gösteriler ve eylemler, Kıbrıs'ta da yapıldı.

Önce birçok örgüt bir araya gelerek İsrail-ABD emperyalizmini kınayan bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi.

Bunun yanı sıra, Adalı Gençlik, kendine özgü bir eylem gerçekleştirerek yaşanan katliama karşı bir ses duyurdu Kıbrıs halkına...

Alkışlanması gereken eylemler...

CTP'ye yakınlığıyla bilinen Adalı Gençlik grubunun, CTP protesto yürüyüşüne katılmasa da böyle bir eylem gerçekleştirmesi takdir edilmesi gereken bir durumdur.

Adalı Gençlik'in yanı sıra, CTP Gençlik Kolları da Lübnan halkı için bir yardım kampanyası başlattı.

Maddi yardımın yanı sıra ilaç yardımını da içine alan kampanya, CTP'yi de kutlamamızı gerektiren bir davranış olarak nitelendirilebilir.

Geç kalınmış bir tebrik iletiyoruz Adalı Gençlik ile CTP Gençlik Kolları'na...

Tüm bunlara rağmen, bir nokta vardır ki, bize göre çok önemlidir.

O da; emperyalizme sadece emperyalist barbarlığın gözönünde yaşandığı dönemlerde karşı çıkılmaması gerekliliğidir.

Emperyalizm, "barışçıl" ve savaş yoluyla egemenliğini sürdürdüğü sürece, sadece katliam ve vahşet görüntüleri bizleri emperyalizme "dur" deme noktasına getirmemelidir.

Lübnan örneğinin bize öğreteceği çok şey vardır.

Emperyalizmin karakterinin teşhirinin yanı sıra, bölge ülkelerinin de emperyalizme bağımlı olmaları, yaşanan bu savaşta ne kadar önemli rol oynadıklarını da göstermektedir.

Örneğin, TC, emperyalizme bağımlı (ama bir yandan da bölgesel emperyalist bir güç olarak) olması nedeniyle, kendi üslerinden kalkan uçakların bölge halkları üzerine bomba yağdırmasına sesini bile çıkartmamaktadır.

Örneğin Suudi Arabistan, emperyalizme bağımlı bir ülke olması nedeniyle, kendi ülkesindeki üslerden kalkan uçakların ve roketlerin bölge halklarını katletmesine sesini çıkartmamaktadır.

Aksine bu yaşananlar, emperyalizmle sıkı fıkı durumdaki sermaye çevrelerinin işine gelmektedir.

Keza, Lübnan'da yapılan ateşkesin ardından "Lübnan'a Barış Gücü gönderme", "TC askerinin

Lübnan'a sevkıyatı" gibi konular derhal gündeme gelmiş ve büyük sermaye çevreleri ile onların borazanı medya bu konuda halkı etkilemeye çalışmışlardır/çalışmaktadırlar.

Bir ülke, bir halk kıyımdan geçirilecek, bina enkazlarının altından hala daha çocuk cesetleri çıkartılacak, ve tüm bu olanlardan sonra "Barış Gücü" devreye girecek öyle mi?

Bu Barış Gücü'nün, bölgedeki emperyalist dengeleri korumaktan öte bir görevinin olmayacağı açıktır.

Ülkemizde de "Barış Gücü" vardır.

O Barış Gücü, savaş yoluyla emperyalistlerin çıkarlarını tatmin etmelerinin bekleşisi durumunda değil midir?

Bu nasıl barış gücüdür ki, Kıbrıs'ta bir türlü gerçekleşmeyen barış konusunda bir adım bile atamamaktadır?

Anlaşılan odur ki, Kıbrıs'ın Barış Gücü, BM askerleri vb., varolan ateşkes durumundaki statükoyu ve ince emperyalist çıkarlar çizgisini beklemek amacındadır ve barış gücü falan da değildir!

Ülkemiz, Lübnan başta olmak üzere, Genişletilmiş Ortadoğu Projesi kapsamında Ortadoğu'da gerçekleştirilebilecek olası operasyonlar için bir sıçrama tahtası olarak kullanılmaktadır.

Barış Gücü, savaşın sıçrama tahtalarından birisini beklemekle başından güvenilirliğini yitirmiş, emperyalistlerin elinde silahlı bir mekanizma olduğunu kendi kendine teşhir etmiştir.

Bu savaş genişletilecek gibi görünmektedir.

Hedefte Suriye ve İran'ın da olduğu, yapılan açıklamalardan belli olmaktadır.

Keza İsrail'in son Lübnan saldırısı, Suriye'ye yönelik bir operasyonun habercisi bile sayılabilir.

Peki Kıbrıs ne olacaktır?

Kıbrıs, bu emperyalist barbarlıkta üs ve silah deposu olarak insanlık düşmanı bir suçta mı hizmet edecektir?

Güney'de bulunan İngiliz üsleri, bölge halklarının kafasına nükleer silahlar, bomba atmak için mi kullanılacaktır?

TC ve Yunan üsleri de dahil!

İngiltere, Yunanistan ve TC!

Bunların üçü de NATO üyesi, emperyalist vahşet kurumunun üyesi barbar ülkelerdir.

Ülkemizde üsleri bulunan ve bunları kullanmaktan hiç çekinmeyen ülkelerdir!

Bu ülkeler, insanlığın canına okunduğu bir savaşta, Kıbrıs'ta bulunan üslerini emperyalizmin hizmetine vermekten başka ne yapabilirler!

Bu ülkeler, dünya emperyalist sisteminin irili ve de ufaklı parçaları olarak, insanların başına bomba

yağdırmaktan öte ne yapabilirler!

Bu ülkeler, emperyalizmin çıkarları için bu adayı nükleer silah deposu, silah ve asker yığınağı haline çevirdiler ve Kıbrıs işçisinin en ufak bir başkaldırısında bunları kullanmaktan çekinmeyecek karakterdelerse, genişletilmiş bir savaş durumunda bu ülkelerin Adamız üzerinden emperyalizme hizmet etmeleri, kendi emperyalist çıkarlarını gerçekleştirmek için Adamızı kullanacak olmaları onurumuzu incitmez mi?

Bizlerin buna karşı çıkmaması, insanlık düşmanı suçta ortak olmamız sonucunu doğuramaz mı?

Adamız üzerinden halkların tepesine en kirli emeller için roket yağdırılmasına nasıl seyirci kalabiliriz?!

Dahası varolan üslere karşı çıktığımız gibi ABD ve Fransız emperyalistlerinin adamızda üs alacağı söylentisi üzerine ortalığı ayağa kaldırmamız gerekmez mi?!

Bunlar insanlık onuruna saldırı değil de nedir!

Tüm bu olgular çerçevesinde, emperyalist savaş sadece Lübnan sınırları içinde tutulmamalıdır.

Düşük ve yüksek yoğunluklu birçok emperyalist savaş yaşanmaktadır.

Emperyalizmi salt katliamlarından ötürü kınayıp, ülkemizde yaptıklarından ve ülkemiz üzerinden masum milyonların kanına girmesinden dolayı kınamayacak ve onların adamızdaki varlıklarına karşı birleşerek mücadele etmeyeceksek, Lübnan saldırısına karşı çıkışımızın da tutarlı bir dayanağı kalmayacaktır!

Bu bakımdan, tüm ilerici, savaş karşıtı, demokrat, devrimci örgütlere (güneyi-kuzeyiyle) çağrımızı yineliyoruz;

Gelin, emperyalizme karşı el ele mücadele verelim!

Gelin, ülkemiz Kıbrıs'ın emperyalistlerin elinde bir silah deposu ve sıçrama tahtası olarak kullanılmasına dur diyelim!

Gelin, ülkemizdeki tüm yabancı emperyalist üs ve askerlerin varlığını reddedip onları adamızdan atmak için iş başı yapalım, halkımızı bu temelde örgütleyelim!

Gelin ülkemizde üs sahibi olmak isteyen diğer emperyalistlere karşı sert bir direniş duvarı örelim!

Tüm yabancı üs ve askerlerin reddedildiği, emperyalistlerin egemenliğinden kurtulmuş, özgür, bağımsız bir Kıbrıs için, anti-emperyalist bir Kıbrıs için gelin tek cephede buluşalım!

İnsanlığın onuru, kurtuluşu için bunu yapmaktan başka yolumuz yoktur!

Ülkemizi emperyalist amaçlar için kullandırmamak için ülkenin bütününde bir kampanya örgütleyelim!

Var mısınız?!

Soru

Bu savaş koşullarında 1 Eylül'ü kutlamak mı, yoksa 1 Eylül'ü mücadeleyi yükseltmek için bir araç olarak mı görmek gereklidir?

Polemik

KTÖS gericileri neden Kıbrıs gericiliğinin başlarından Dr. Küçük'e şikayet ediyorlar? Devlet devlete şikayet edilir mi?

Üniversite Günlüğü

Üniversite gençliği 1 Eylül'de insanlık onuru için alanlara!

SİNİR KÜPÜ

⚡ Soyer'imiz, elektriğe zammın kaçınılmaz ve de buna tepkilerin normal olduğunu vaazeylemiş!

O zaman vatandaşın size artık güvenmeyecek olması da normal!

O zaman vatandaşın size küfretmesi de normal!

O zaman sizin bu diyarı terkedip gitmeniz de normal!

Seçim hikaye, halkın iradesi şahane...

Yani bence...

⚡ Taze Başkan Cemal, görevlerini yapmıyor diye iki çalışanı görevden almış.

Keşke her görevini yapmayan görevden alınıverse be Cemo...

Senin Dışişleri Bakanını da ülkeyi emperyalizme teslim etmekten görevden alsalar ve de bir daha hiç ama hiçbir görev

vermeseler?

Kukumav kuşu gibi bir tarlanın üstünde oturma cezası verseler?

Sıcak olunca arada bir gider yellere gelirsin.

Ha benim Cemo'ma, ha benim taze belediye başkanına...

⚡ Lübnan'da ateşkes ilan edildi.

Eeee?

Ne yapalım şimdi?

Emperyalizmi lanetlemekten vaz mı geçelim?

Yeni katliamlar mı bekleyelim emperyalizme sövmek için?

Böyle düşünen varsa ensesine şaplak atarım!

⚡ ABD Irak'a saldırdığında Irak ikinci Stalingrad olur mu demişlerdi.

Olmadı.

Olamaz da.

Önderlik Irak'ı Stalingrad yapacak siyasetlerin elinde değil çünkü!

Aynı şey Filistin ve Lübnan için de geçerlidir!

Emperyalizm beslemesi dinci, gerici teşkilatlar, emperyalist dünya düzeninin tutarlı birer parçalarıdır.

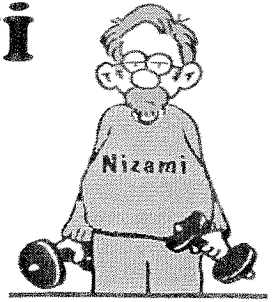
Bakmayın didiştiklerine İsrail'le!

Gün gelir halklarını satarlar emperyalistlere!

Gün gelir Humeyni gibi devrimcileri, komünistleri kıtır kıtır keserler bunlar!

MİNİ MÂNİ

Giriş 10 YTL olmuş denize,
Ey fukara, deniz senin
neyine!

Dertli Nizami der ki döndü bu devran rezile,
Tüküreyim denizden bile para alan zihniyete!

"Sanattan tat almak isterseniz, sanatsal bakımdan eğitilmiş bir kişi olmanız gerekir; başka insanlara söz geçirmek isterseniz, başka insanlar üzerinde uyarıcı ve yüreklendirici etkisi olan bir kişi olmanız gerekir."

Sayfa 111
Kitap: Yazın Ve Sanat Üzerine I
Yazarı K. Marx / F. Engels
Yayınevi Sol Yayınları

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952**Bölüm: 22**

(SORU: Önerinizle ilgili olarak, meta sorununun taslakta olduğu gibi feodalizm bölümünde kısmen kapsanıp kapsanmayacağı açık değil.)

Feodalizm bölümünde metadan söz etmek elbette daha iyi olur. Fakat bir bütün olarak meta sorununun kendi bütünlüğü içinde kapitalizm bölümünde konması gerekir. Tarihsel yöntemi izleme konusunda anlaşlık değil mi?

Marx başka bir yöntem izledi. Kapitalizmin

ekonomik hücresi olarak metadan başladı, onu inceledi ve her tarafını evirip çevirdi. Ama siz meta sorununu belli bölümlerde verin ve kapitalizm bölümünde de özetleyin. Bu özümsemeyi kolaylaştırır. Meta teorisini, ilgili bir konu ortaya çıktığı anda farklı unsurlar halinde vermek gerekir.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Laptyev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasileva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

Park a

Ziya Çelik

KESTANE, GÜRGEN VE PALAMUT'UN HAZİN SONU!

Türkiye'de son bir hafta içinde onlarca hektar ormanlık alan kül oldu. Yetkililer, "yıldırım düştü", "sigara izmariti atıldı", "piknik ateşi yaktı" diye açıklamalar yapsalar da, bunlar bana pek inandırıcı gelmiyor. Elbette orman yangınlarının nedenleri arasında bunlar da olabilir. Dikkatsizlik, tedbirsizlik, cahillik gibi nedenleri yok saymıyorum. İyi de, aynı hafta içinde, aynı kıyı şeridinin büyük bir bölümü yangınla yok edilirse, insanın kafası bir tuhaf oluyor. Aklıma şöyle bir diyalog geldi. Paylaşayım;

Mahmut abi*, işler ne alemde? İyidir be Fevzi**. Yeni oteller ve de villalar inşa edecem. Yuh be Mahmut abi. Ne hırsmış seninkisi de haa... Öyle deme Fevzi, öyle deme! Mal canın yongası.

E, nereye diyeceksin villayı, oteli? Yer mi kaldı? Dağ taş villa, otel oldu! (Sinsi bir gülümsemeyle) Bulunur can ciğer, bulunur. İstedğin yer olsun be koçum... Arkamız sağlam maşallah! Dağ-taş dedin ha? Canım benim... Aklını seveyim...

Yani insanın aklına böyle bir senaryo gelemiz mi? Bizim Mahmut abimiz, kârına kâr katmak için, Oteller zincirine yenilerini, Villalar katarına daha süperlerini katmak için, kendine ufaktan bir arazi ayırmış olamaz mı? Malum mevsim yaz... Yazın ortasında yıldırım da düşer, şimşek de! Hatta gökten alev topu bilem yağar! Maksat yangın çıksın! Düştü mü yıldırım, al sana orman yangını! Birisi izmariti ormana mı attı, al yandı cânım orman! Piknikçiler mangalı komple ormanda mı unuttular, gitti gül gibi yeşilçamlar! Bahaneden bol ne var? Avurtları çökmüş, gözü morarmış bir garibanı da TV'lere çıkartıp, "Aha ormanı yakan tipsiz sigara canavarı budur! Dövün, linç edin" diye anons da edildi miydi, işlem bitti gitti demektir...

Yazın yangının bahanesi daha çok olur. Kışın ormana pikniğe mi gider insanlar hiç?! Adam sigarasını da evinde içer, ormana atmaz. Yıldırım ve şimşek de yazı bekler ormanın göbeğine düşmek için!

Kışın yıldırım mı düşermiş hiç! Hem kışın otel ve villalar için çalışma başlayıp, önümüzdeki yazı işler yetiştirilmelidir! **Bakın KKTC'ye, inşaat firmalarımız için devletimiz canını dişine takmış tüm imkanları ayaklarına sunuyor!** Adamlar Beşparmak Dağları'nı bile deldiler, kırıp kırıp satıyorlar! **Yeşil adada yeşil kalmadı Belediye otobüslerinden başka!** **Doğa katledilmiş, nefesimize bile ipotek konmuş, patronlarımız kâr üstüne kâr etmiş.**

Mahmut abi için otellik arsa artık sorun değil... Arazi yandı, orman kül oldu ve devletin elindeki orman arazisini -üzerinde artık orman olmadığı için- almak daha da kolaylaştı. İhaleler, dalaveralar ile Mahmut abi yeni otelini ve de villalar zincirini yapmak için arsasını aldı. Yeşil ada Kıbrıs nasıl bu hallere geliverdi diye düşünmedik mi hiç? Orman gitti, villa geldi. Orman gitti, otel geldi. TV'ler ve burjuva medyada da bir şarkı söylenmeye başlandı; Kestane gürgen palamut, Gel sen bu yangını da unut! İyi yangınlar... Aman pardon, iyi kârlar! * Mahmut Abi, uyduruk bir isimdir. ** Mahmut'un arkadaşı Fevzi ise ondan daha uyduruktur!

KSG Bulmaca Köşesi

Bu köşemizde kare bulmaca yerine, daha farklı bir zeka oyunu olan Suduko bulmacalarını yayınlıyacağız.

Her sayı kolay, orta derece ve zor olmak üzere üç farklı

Kolay Sudoku

6	4	8	7					9
5			6					
	1	9				5		
	6			9		7		1
	7			8			6	
2		5		7			8	
		7				3	4	
					2			7
1					7	6	9	2

Kolay Sudokunun Çözümü

2	9	6	7	4	8	3	5	1
7	5	1	2	3	9	6	8	4
8	4	3	1	6	5	7	2	9
3	8	4	6	7	1	5	9	2
5	6	9	4	8	2	1	7	3
1	2	7	5	9	3	4	6	8
6	3	5	8	2	4	9	1	7
4	7	8	9	1	6	2	3	5
9	1	2	3	5	7	8	4	6

seviyede sudoku bulmacasını ve çözümünü bu köşemizde siz okurlarımıza sunacağız.

Hepinize keyifli ve faydalı bulmaca çözmeler...

Orta Sudoku

		1			5			
				6			2	
2				8	3			4
5			8			7	9	
		9	4		6	2		
	6	8			9			3
4			6	9				8
	5			1				
			5			4		

Orta Sudokunun Çözümü

2	4	1	8	7	5	6	9	3
9	7	6	4	1	3	2	5	8
8	5	3	2	9	6	7	1	4
3	4	5	9	2	7	8	6	1
1	8	2	6	5	4	9	3	7
6	9	7	1	3	8	4	2	5
4	6	1	3	8	9	5	7	2
5	2	8	7	1	6	3	4	9
7	3	9	5	4	2	1	8	6

Sudoku Nasıl oynanır?

- 1 - Toplam 9x9=81 adet kareye 1'den 9'a kadar rakamlar yerleştireceksiniz.
- 2 - Her bir rakam her bir satırda sadece bir kez yer alabilir.
- 3 - Her bir rakam her bir sütunda sadece bir kez yer alabilir.
- 4 - Her bir rakam her bir alt karede (3x3'lük karede) sadece bir kez yer alabilir.

Zor Sudoku

			9			7		
	1			6			2	
				1	7	6		4
6		9						2
	4	5		3		1	7	
1						8		9
9		4	1	2				
	3			4				6
		6			5			

Zor Sudokunun Çözümü

7	2	6	3	9	5	4	8	1
8	3	1	7	4	6	2	9	5
9	5	4	1	2	8	3	6	7
1	7	3	6	5	2	8	4	9
2	4	5	8	3	9	1	7	6
6	8	9	4	7	1	5	3	2
3	9	8	2	1	7	6	5	4
4	1	7	5	6	3	9	2	8
5	6	2	9	8	4	7	1	3

Görüş

Ali Yalçınay

Eski Bir Yoldaştan...

Merhaba...

Eski bir yoldaş diyerek başladım bu hafta yazıma...

Senelerdir bu mücadele içerisinde olan eski bir yoldaşımdan bazı şeyler aktarmak istedim...

Geçen gün Lefkoşa içerisindeki tarihsel bir mekanda her zamanki gibi oturup kahvemini içmek için sipariş verdim...

Masaya oturdum ve çevremde söylenenleri dikkatle dinlemeye başladım kulak misafiri gibi...

Birara bana yaşça dedem diyebileceğim kadar yaşlı bir abimiz bir soru sordu...

Halkın Sesi gazetesini okuyordu...

"Kıbrıs Türk Partisi nedir?" diye bir soru yöneltti...

Ardından da "Nedir oğlum bu parti, AKEL ile bir ilişkisi mi var?" diye bir soru sordu...

O saat aklımdan geçen aynen şu oldu; herhalde şimdi bu dedemiz bana mutlak surette, ki toplum yapımız bu şekildedir; yaş ilerledikçe belki sağ görüş biraz daha hakim olur; herhalde bu dedem bana şimdi biraz Rum düşmanlığı dersleri filan konuşur ama hadi adamı bozmayayım biraz dinleyip yorumumu yapayım falan dedim...

Herneyse adam konuşmaya başladı...

Bana emperyalizmden söz etmeye başladı....

Türkiye, Yunanistan, İngiltere'den bu ülkedeki insanlara aşılana şovenist duygulardan falan girdi..

Ben tabii o an biraz şoka girdim...

Kapitalizmden söz etmeye falan başladı...

İçimden dedim ki "oğlum Ali yüz senede bir dört ayak üzerine düşersin hani, bu defa da herhalde böyle durumlardan biri rast geldi, haydi bastır!!"...

Adam Fazıl Önder ile Kavazoğlu ile tecrübelerini aktarmaya başladı...

Oturdum elimi çenemin altına koyarak ağızım açık bir şekilde resmen adamı dinlemeye başladım...

Maden grevinden tutun da Emekçi gazetesi, İnkılapçı gazetesinden nerelerde ortaya çıkışından, KKK'dan ve ta Fazıl Önder'in naaşının kaldırılışına kadar bana uzun uzun anlattı adamı...

Hani derler ya "ağızım açık dinledim..." Aynen bu şekil adamın hikayelerini dinlerken mest oldum...

Sonra tabii adamla ikili sohbe geçtik bana sorular sormaya başladı...

Birşeyler bildiğimi anladı adam...

Sonra o sustu ben anlatmaya başladım...

Adamda klasik eski AKEL'cilerde var olan bir sempatizanlık vardı...

Şu an ise sözde AKEL'ci bir konumu vardı adamın...

AKEL'in politikalarından kendisi de memnun

değildi...

Ona KKK'nun biz bu ülke devrimcilerine bıraktığı AEBCH mirasının bugünkü KKK'nın mirasını aldığı iddia eden AKEL'in birhaber olduğundan bahsettim...

Adam bana o an hak verdi...

Aslında o yaştaki bir adama bunu anlatmak hem de siyasi-politik olarak bu derece ilerici bir adama bunu kavratmak mümkün...

Yalnız büyük bir engel vardı...

DUYGUSALLIK....

Bir devrimciyi teori-pratik anlamda geçmeyi başardığı an yok edebilen varlıklardan bir tanesi...

Adam maalesef duygularının esiriydi...

Tabii pek de fazla üzerine gitmedim adamın ama tecrübelerinden faydalanmaya çalıştım...

Ki bunun yanlış birşey olduğunu da düşünmüyorum...

Adam gözümün içine bakıp geçmişi anlattığında hala daha o günleri yaşar gibi oluyordu...

Fazıl Önder'in naaşına kimsenin, korkudan gidememesinden, neredeyse tabutu bile 2-3 kişi kaldırmamasından falan bahsetti...

Bu konuda belli ki çok etkilenmişti...

Sürekli adam takılıp takılıp bundan bahsediyordu...

Dedim abi neden böyle oldu: Adamın verdiği cevap şuydu: "Korkuyordu insanlar, Fazıl Önder meydanda konuşma yaparken köyleri ziyaret edip insanlarla konuşurken herkes can kulağı ile onu dinlerdi ama o son gün onu toprağa uğurlama günü gelmeye korkmuştu insanlar" dedi...

Bundan çok etkilenmişti...

Amerika'nın oyunlarından bahsetti...

Böyle bir sohbet sürdü gitti aramızda...

Bazan böyle orta yaştaki devrimcilerle de çok karşılaştım...

Onlardaki durum bu amcamkinden çok farklı...

Genelde "biz bu yollardan geçtik şimdi sıra sizde" deyip çekip giderler ya da "Emperyalizm her tarafı yok etti bu saatten sonra hiçbirşey olmaz" deyip kaçar giderler...

Kimileri de sadece destek olur ses bile çıkartmadan kafayı aşağıya eğer giderler...

Ama bu amcamdaki bu orta yaştakilerden çok daha farklıydı...

Ama duygularına yenilmişti ve AKEL'in bugünkü konumunu gördüğü halde maalesef hala daha onun görüşlerini savunmaya devam ediyordu...

KKK'nın mirasını devralan AKEL değil, KSP'dir...

Bunun en bariz göstergesi Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programı'nı benimseyen teorik pratik anlamda, örgütlülük anlamında bu yolu izleyen ve bu yola baş koyan bu ülkedeki devrimcilerdir...

Bu gerçeği artık sadece bu ülkedeki yaşı kaç isterse olsun bütün devrimci kesimler değil, AKEL'i hala daha komünist zanneden dünyada kaç tane örgüt veya birey varsa görebilmelidir...

Bunu görememek AB'ciliğe, Kıbrıslılık milliyetçiliğine veya başka bir değişle yerel sosyal faşizme, troçkizme destek olmuş olur ve hepsinden de önemlisi Kıbrıs'ta barışa, insan haklarına, demokrasiye en büyük darbeyi vurmuş olur...

Bu gerçeği zaman ve tarih gösterecek...

Ve bütün Kıbrıs'ta yaşayan ilerici, demokrat halkçı kesim buna gözleri ile şahit olacak...

Bunu hep birlikte göreceğiz...

Her zaman söylediğim gibi sevgili dostlarım...

"Kızıl bayrak çekmekle devrimci olunmaz..!" O

bayrağa inanmadığınız, o

bayrağa sahip çıkan ideolojiyi

doğru bir şekilde savunmadığınız ona

uygun teoriye-pratiğe doğru bir şekilde uygulamadığınız sürece sadece gevezelikten öte birşey yapamazsınız demektir...

AKEL neredeyse her kongresinde işgal karşıtı, emperyalizm karşıtı, barış yanlısı slogan atar...

Hatta daha da ileri gider "yaşasın Marksizm-Leninizm" sloganları falan atar...

İyi güzel de hani nerde icraat? Hani nerde doğru pratik? Yani nerde KKK'nın hedefi AEBCH için savaş? Hani nerde anti-emperyalist mücadele?

AB ile işbirliği ederek mi gelecek demokrasi?

Yoksa Kıbrıslılık milliyetçiliği ile mi?

Yoksa Castro'yu ölmezden önce ziyaret ederek, hani bir elini öperek mi devrimci olunuyor?

Hayır...

Lafazanlıkla peynir gemisi yürüseydi, Ferdi Sabit Soyer en büyük ve en hızlı kaptan ilan edilirdi bu ülkede...

İşin özeti şu ey eski devrimciler...

Sizin bize elbet aktarmanız gereken birçok şey var tecrübelerinizden, pratiğinizden...

Ama elbet sizde bilmelisiniz şu gerçeği...

Halen daha "devrimciyim" diyorsanız halen daha bu ülkede anti-emperyalistim, sosyalizm kavgamı, kızıl bayrağıma sahip çıkma kavgamı bir ömür boyu sürdürürüm diyorsanız sizin de yeriniz KSP'dir, Ekim Kültür Derneği'dir, bu ülkedeki sendikalar, sivil toplum örgütlerinde elinizden geldiği kadarıyla bile olsa mücadeledir...

"Tuz tanesi" kadar mücadele edişiniz bile bu kavgada ileri bir adımdır...

Size ihtiyaç vardır...

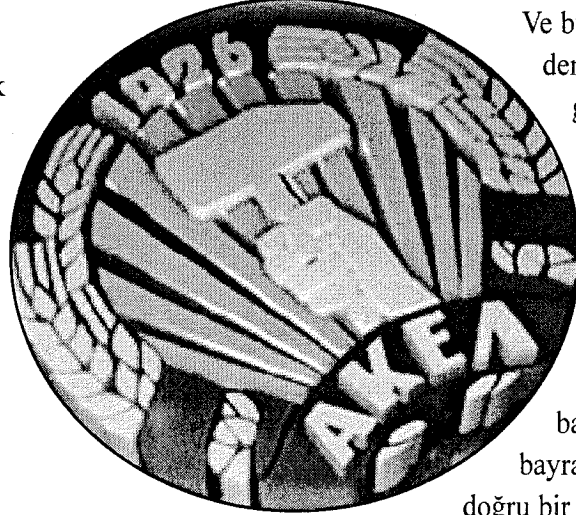
Sizlerin bu kavgada emeğine ihtiyaç vardır...

Bize kulak verin ey eski yoldaşlar...

Bu davada ya varsınız ya var olmalısınız...

Başka yolunuz yok, olmamalıdır!...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

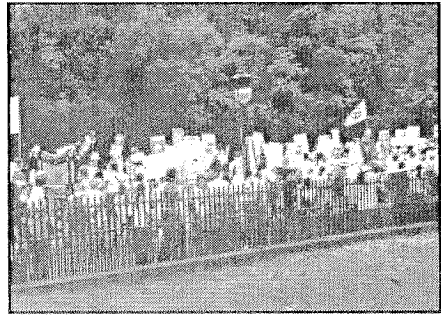

10 Lira Neyinize Yetmez!

2005 yılında İskoçya'da toplanan G8'ler "Make Poverty History" -- Sefalet ve Fakirliği Tarihe Göm- toplantısının başarılı geçtiğini belirterek bu toplantının sefalet içinde yaşayan milyarlarca kişilerin sorunlarının gözler önüne serilmesine zemin olduğunu savundular.

Make Poverty History kampanyasının liderliğini Bob Geldof ve Bono gibi ünlü sanatçılar çekmekteydi. Bu 'büyük' sanatçıların toplantı sonunda verdikleri demeçte G8'lerin fakir ülkelerin insanlarına yapılacak yardımlar konusunda "10'da 10" ve de borç iptali konusunda da "10'da 8" kadar ilerleme kaydedildiği bildirilmişti.

Bir yıl önceki toplantının sonucunda Afrika kıtasının Sahara bölgesinin güneyinde kalan ülkelerin 230 milyar dolar, ve "gelişmekte" olan ülkelerin de 2.4 trilyon dolar yıllık borcu olan ülkelere 40 milyar dolar borçlarının silineceği sözünü vermiş.

Gel gelelim Dünya Bankası ve IMF'nin (bu kurumun açıklamasına hala daha ihtiyaç var mı?) açıklamaları başka... Onların açıklamalarına göre sadece Aralık 2004 değil sadece 2003'e kadar olan borçların iptal edileceği oldu. Bu hesaba göre verilen 40 milyar dolar sözü 35'e iner.

Bitmedi:..

Dünya Gelişme Hareketi raporuna göre "bu güne kadar bu insiyatifi (G8 ülkelerinin toplantı sonunda verdikleri söz) yerine getirebilmek için ilk etapta gereken 37 milyar doların sadece %60'ını karşılama sözü" verildi, bizim bonkör ve 10'da 10'u öneren G8'lerden. "Ne var ki bu %60'ın da sadece %10'u garantili olarak verildi, geriye kalan miktarın alınabilmesi bu 8 ülkelerdeki parlamentoların verecekleri kararlara bağlı", bunun da garantisi yokmuş.

Yok efendi gene bitmedi:..

Bu 40 Milyar dolar ortalama 40 yıl üzerinden hesaplanmış mış...

Eee...

Çocuğun biri babasına gitmiş "baba bana 100 lira verin? kitap alacam." demiş. Öfkelenen baba bir sinir, bir cefa ile elini cebine atmış ve deste, deste çıkan paraları sayarken "napacan 100 lirayı? 10 lira neyine yetmez? Al sana 1 lira, ama hep kitap alma, gendine yemiş da al" demiş.

Nepal'de Siyaset Yeniden Kızıışıyor

Halk Hareketi-2 olarak bilinen Nisan eylemlerinden sonra hükümete gelen 7 partili koalisyon Köylüleri örgütleyen Maocu'larla görüşmelerde belli prensip anlaşmasına varmalarına karşın hükümetin büyük ortaklarından Nepal Kongresi partisi feodalizme karşı mücadelede yan çizmeye başladı.

Başbakanlığı elinde bulunduran Nepal Kongresi Partisi yeni oluşumda kraliyete sembolik de olsa bir yer verilmesini talep ediyor. Oysa demokrasi yanlılarının yaptıkları son anlaşmada Nepal'in geleceğinin seçilecek anayasal meclis tarafından hazırlanan anayasanın halk oylaması ile belirlenmesini belirtiyordu.

Geçtiğimiz hafta 7 partili koalisyon hükümetinin ikinci büyük ortağı Nepal Komünist Partisi (Birleşik Marksist-Leninist) -BML- Merkez Komitesi yaptığı açıklamada monarşinin geleceğinin referandumda belirlenmesi gerektiğini vurguladı. BML Merkez Komitesi ayrıca demokratik cumhuriyetten yana olduklarını ve anayasal mecliste bu yönde çalışacaklarını açıkladı. Parti MK ayrıca demokratik cumhuriyetten yana olan siyasi parti ve kuruluşlarla yeni görüşmeler başlatma kararı aldığını açıkladı.

Öte yandan, Nepal Komünist Partisi (Maocu) oluşturdukları Halk Kurtuluş Ordusu'nun mevcut ordu ile birleştirilmesini, anayasal

meclisin seçimi için çalışmaların hızlandırılmasını talep etti. Mevcut meclisin lavedilmesi ve onların da diğer partilerle yeni bir hükümette yer almaları durumunda hala hazırda oluşturdukları yerel yönetimlerde diğer partilerin de yer alabileceğini açıklayan Maocu'lar, diğer yandan da başkent Katmandu'da işadamları ile de görüşmeler yaparak onlara güven vermeye gayret gösteriyor. Maocu'ların yaptıkları açıklamalarda yeni kurulacak cumhuriyetin işçi-köylü iktidarı değil de Çin devriminden sonra oluşan Yeni Demokratik Cumhuriyet şeklinde bir iktidarı arzuladıkları ve bu iktidarda burjuvaların da yer alacağı gündeme yansıyor.

Nepal'de yaşanan yeni gelişmeler çatışmanın Demokratik Cumhuriyet ile Anayasal Monarşi eksenlerinde gelişmekte olduğunu gösteriyor. Gelişmelerin özellikle de ABD ve Hindistan emperyalistlerinin monarşi ile Nepal Kongresi Partisi'ne ne kadar destek vermesine bağlı olacağını da gösteriyor.

Nepal işçilerinin, köylülerinin ve aydınlarının Halk Hareketi-3 için Nisan'daki eylemlerine yeniden dönüp dönmeyecekleri önümüzdeki aylarda daha fazla netlik kazanacak.

Meksika Volkswagen İşçileri Grevde

Meksika'da yeni Volkswagen Beetles ve diğer model otomobillerin de imal edildiği Puebla fabrikası işçileri daha iyi ücret ve çalışma koşulları için geçtiğimiz hafta greve gitti.

9,700 sendikası işçinin çalıştığı Puebla fabrikasında işveren işçilere yüzde 4 artış teklifi yaparken enflasyonun yüzde 7 oranında seyrettiği dikkate bile alınmadı. Greve giden işçiler yüzde 8.5 artış talep ettiklerini ve grevlerinde kararlı olduklarını açıkladılar. Fabrikanın girişine siyah ve kırmızı grev bayrakları asan işçiler greve katılımın çok yüksek olduğunu da açıkladılar.

Greve ilgili açıklama yapan sendika lideri Jose Luis Rodriguez "eğer firma modern teknolojilerle donanmış bir fabrika için yatırım yapıyorsa, çalışma koşullarımızın kalitesi için de yatırım yapmalıdır; işçiler çalışmak istiyor fakat yaşam kalitemizi iyileştirmek için de uygun ücret istiyor" diyerek Volkswagen işçilerin azami kar uğruna işçilere ücret artışı yapmadığını açıkça dile getirdi.

Meksika otomobil üretimi sadece Volkswagen tarafından yapılmıyor. Ford

DaimlerChrysler ve General Motors da ucuz işgücü ve gevşek çevre yasaları nedeniyle burada otomobil üretimini artırdı. Meksika'da üretilen otomobillerin büyük bir kısmı ABD ve Kanada pazarına sürülüyor. Ucuz Meksika işgücü ABD ve Kanada'daki küçük burjuvaların ihtiyaçlarını karşılıyor. Sadece Volkswagen Puebla fabrikası 2005 yılında 300 bin otomobil üretmişti. Bu yıl ise firma 350 bin otomobil üretmeyi hedeflediğini açıklamıştı.

Bundan iki yıl önce de Volkswagen işçileri 4 günlük greve giderek işverenin ücret artışıyla iyileştirme yapmasını sağlamıştı. 2001 yılındaki ise grev 18 gün devam etmiş ve görüşmeler yoluyla işçilerin ücretleri ve çalışma koşulları iyileştirilmişti.

Minareyi Çalan Gılfını da Bulur!

Bush yönetimi CIA ve askeri kadrolarını ve de devlet memurlarını korumak için Savaş Suçları Yasasında değişiklikler yapmaya çalışmakta.

İsimlerinin açıklanmasını istemeyen ABD yetkilileri basına verdikleri bildirimlerde 1996'da Kongre tarafından kabul görüp '97'de genişletilen Savaş Suçları Yasası'nın sulandırılması girişimlerinin başlatıldığını açıkladılar. Bu sulandırmanın savaş esirlerine karşı işlenen cani, aşağılayıcı ve utanç verici suçlar karşılığında yargılanmaların azaltılmasını sağlamak olduğu belirtildi (Bu sulandırılmamış hali ile bile hiç kimse yargılanmadı).

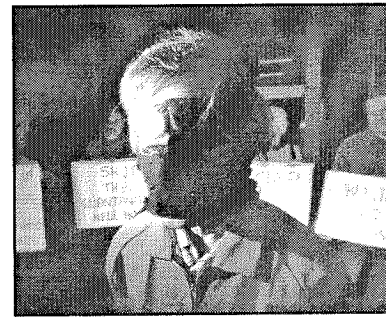
Savaş Suçları Yasası'nın sulandırılmasının arkasında yatan neden yasa gereği yargılananların oluşu değil, 29 Haziran'da Yüce Mahkeme'nin Guantanamo'daki esirlerin askeri mahkemelerde yargılanmaların yasalara uymadığı kararı almış olmasıdır. ABD Yüksek Mahkemesi ile ABD Askeri yasaları çelişkiye düşünce ABD Kongresi

anında devreye giriyor (doğal olarak) ve yasaları değiştiriyor.

Tabii, yasaların yenilenmesi ve koşullara uyarlanmasına kim karşı durur ki? Biz deli değiliz. Ne var ki yasalar canileri ve suçluları işledikleri suçlar karşılığında suçsuz bulmayı hedefliyorsa hepimizin karşı durmasını gerektirir. Bush yönetiminin Guantanamo'daki tutuklulara, Irak'da katledilen sivil halka ve benzeri suçlarda bulunan faşistlerin yargılanmasını engellemek için girişimleri, bös-bös bağirdığı demokrasinin bir uzantısı.

Hala hazırda incelemeye alınan davaların ifade ve delillerin Irak'ta ABD askeriyesi denetim ve kontrolü altındaki bölgelerde ABD askerlerinin cinayet, tecavüz, ve buna benzer bir sürü eylemlerinin olduğunu, ve bunların sadece Kontrgerilla ve benzeri kesimlere karşı değil -ki bu dahi insanlık dışı-- amma sivil halka karşı işlendiğini açıkça sergilemektedir.

Suç işleyecek olan ona göre de gılfını hazırlar...

Samanyolu Muhabbeti...!

Radyo Ekim'den alınmış bir yazı

Geçtiğimiz günlerde listeleri görüşmek için hem Adamızın Türk tarafından hem de Rum tarafından hem de BM'den yetkililer yine masa başındaydı...

Konu yine listeler konusuydu...

Oturdular pazarlık yapmaya devam ettiler...

Sundukları öneriler ise hep aynıydı..

Anlaşamadıkları nokta ise yine her zamanki gibi pastadan kimin en büyük dilimi alması gerektiği konusuydu...

Ve her zamanki gibi görüşmelere girilen çıkmazdan dolayı ara verildi...

Teknik komitelerin çalıştıkları konular hep aynı...

Esasen sunulan, ortaya konan şeyler aynı...

Peki ya farklı olan ne?

Farklı olması istenen ne?

Sorulması gereken soru budur...

Farklı olması istenen şey, hangisinin daha fazla kar elde etmesi..

Ve bu yüzdendir ki ülkemizde

demokrasi ve barış yine çıkmazlara giriyor...

Bir de işin arka planında ABD, AB, T.C. , Yunanistan ve İngiltere var tabii...

KKTC, KC ve BM ile de paylaşım bitmiyor...

Paylaşım, Kıbrıs'ımızın, ülkemizin paylaşımı emperyalizm tarafından, hesaplanıp, pazarlanmaya devam ediyor..

Biz de o yandan bu yana rüzgar gibi savrulmaya devam ediyoruz..!

Peki ne yapmalı?

Hep böyle mi gidecek bu düzen?

Nereye kadar ilerleyeceğiz? Ya da ilerleyebilecek miyiz?

Neden biz hala daha kendi halk irademizi kendi ülke emekçilerimizin iradesini bu işe sokmuyoruz?

Neden listelerin hazırlanması ilerici, demokrat, devrimci kitlelerin ortak mücadelesi ile halen daha olmuyor?

İnönü meydanlarında barış için haykıran, demokrasi talep eden binlerce insan bu günler için, oyalanmak için mi var oldu o meydanlarda?

Neden sivil toplum örgütlerimiz bu konuda halen daha sessiz kalıyor?

Kıbrıs işçi sınıfı ve halkı bu sesi duymalı ve sorgulamalıdır...

Emperyalizmin bu ayak oyunlarına artık DUR demelidir...

Pastanın küçük bir parçasını değil her parçasını Kıbrıs halkı ve emekçileri yemelidir...

Demokrasi için, bağımsızlık için, özgürlük için adamıza sahip çıkmalıyız...

Gemisini kurtaran kaptan olamadığımız sürece birileri güya bizler için birşeyler yazıp çizmeye devam edip bizleri oyalamaya devam edecek...

Onların anlaşmaları öncesinde biz Kıbrıs Halkı ve emekçileri olarak bir araya gelmeli ve aynı cephede birleşik bir cephede demokrasi kavgasını omuz omuza vermeliyiz...

Kendi kaderimizi kendimiz tayin etmeli, ülkemiz üzerinde oynanan ve

yazılıp çizilen her şeyde halk olarak emekçiler olarak SÖZ SAHİBİ olmalıyız...

Sendikalarda, sivil toplum örgütlerinde, fabrikalarda her yerde gücümüzü demokrasi için barış için emperyalizme karşı birleştirmeliyiz...

Bunu yapamadığımız sürece birileri bizleri oyalamaya ve iki toplum olarak halklar ve emekçiler olarak bizlerin demokrasi ve özgürlük taleplerini ve acil ihtiyaçlarımızı geciktirmeye devam edecektir...

Bunu bilelim ve buna göre hareket edip ülkemiz üzerinde oynanan oyunları sorgulamaya devam edelim...

Eylül'de AB Ofisi mi??

Basına geçtiğimiz günlerde gene enteresan bir haber yansıdı...

Verilen habere göre Eylül ayında AB'ye ait Kuzey'de bir ofis açılacağı belirtilirken, verilecek olan ofisin Evkaf'a ait olduğu bildirildi...

İlginçtir değil mi ülkemiz halkı?

Sanki özelde tutacak paraları yokmuş gibi bir de evkafa ait malların üzerine emperyalistlerin ofislerini yerleştiriyor ve mülk edinmesine destek oluyorlar...

Güya "destek programı" diye adlandırılan düzenlemede burada açılacak olan AB ofisinin Ada'nın kuzeyindeki özel mülkiyet konusunda araştırmalar ve düzenlemeler yapacağı bildiriliyor...

Mali yardım hazırlıkları yapacaklarından söz ediliyor...

Ve hepsinden önemlisi ve en ilginç yapılan bu mali yardımların "Kıbrıs'ı birleştirecek mali yardımlar!!" oluşundan söz ediliyor...

Bugüne kadar T.C. yardımları bildiğimiz gibi KKTC ekonomisinin %70 lik bölümünü oluşturdu...

Daha doğrusu para ile istediği gibi istediği saat istediğini bizlere yaptırttı...

"Sıcak para düzenini" elleri ile ördü...

Şimdi sırada anlaşılabilir herhalde AB var...

AB de güya bir "barışçıl hava!!!" içerisine girmeye hazırlanıyor ülkemizde...

Tıpkı T.C. nin senelerdir bizlere uyguladığı "barışçıl tavırlar!!!" gibi...

Öbür yandan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ofisin açılmasına ret oyu vereceği belirtilirken Avrupa Komisyonu yetkilisi Viezzer alınan kararların çoğunluğa göre alındığını yani K.C. nin ret verse bile ofisin açılacağını belirtiyor...

Şimdi değerli ülkemiz insanları...

Her zaman şunu söyledik ve söylemeye de devam

edeceğiz; AB ismindeki birlik kısa zamanlı ve gerici bir birliktir...

Kıbrıs ada halkına da emekçilerine de fayda getirebilecek düzeyde bir birlik değil, daha da fazla emperyalizmin boyunduruklarına bizleri sürükleyecek, süslü görünen ama içten içe ülke ekonomimizi de tarımımızı da bütün siyasi varlıklarımızı da kendi emperyalist çıkarları için kullanmak niyetinde olan bir birliktir...

AB, Eylül'de gelip ofisini açacakmış...

Fransa Güney Kıbrıs'ta üs alıyor...

İngiltere'nin Türkiye'nin Yunistan'ın ülkemizdeki siyasi-askeri baskısı ve varlığı zaten malum...

Yani bugün üsdü yarın ofisdi derken gördüğünüz gibi bölünmüşlük kalıcılaştıkça kalıcılaştırılmaya devam ediliyor...

Çeşitli "altyapı" lardan bahsediliyor...

Kıbrıs halkına ve emekçilerine ait olan toprakların çeşitli mekanizmalar tarafından kullanılacağına dair işaretler veriliyor...

Bunların bu destek programı ismindeki oyunlarına sizce kanmalı mı?

Neden "barışçıl"! AB ülkeleri ve onların ofisleri ve askerleri ülkemizden def olup gitmiyor?

Bu kadar "barışçıl"! olan ve Kıbrıs Halkına barış getirmek için uğraşan bu birlik! Neden mülkiyet sorununun varlığını bile bile evkaf'dan ofis alıyor veya birileri bu ofisi AB emperyalistlerine peşkeş çekiyor?

CTP'nin bu politikaları acaba Kıbrıs'ta barışa ve birleşik Kıbrıs'a mı yoksa sorunun daha da büyümesine ve karmaşık bir hale getirilmesine mi hizmeti öngörüyor?

2004 yılında İnönü meydanlarını dolduran ülkemizdeki binlerce insan bu günleri görmek için mi o meydanlara toplandı?

İngilizlerin, Fransızların, Almanların gelip bizim

adamızda birşeyler asıp kesip istediği gibi bizleri parmaklarında oynatsınlar diye mi barış ve demokrasi talebinde bulundu?

Artık uyanmamız gerekiyor ülkemiz insanları !!

Bu oyunlara, bu emperyalistlerin çıkar kavgalarına bir son vermemiz gerekir...

Gidişat gittikçe daha da kötüleşen bir manzaradan başka birşey değil...

Bu Eylül'de gelecek olan AB ofisinde projeler isteneceğinden bahsediyor...

Evet bir projemiz vardır...

BİZ BU MEMLEKET BİZİMDİR DİYE YOLA ÇIKTIK VE BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK BİR ADA'NIN PROJESİ İÇİN KAVGA VERDİK..

Biz AB emperyalistlerine, 'demokrasi' dilenmek için kavga etmedik...

Gene birilerine bizleri avuç açtacaklar...

Gene birilerinin emirleri ile hatta bu sefer daha da fazla, daha da büyük birilerinin emirleri ile hareket ettirecekler bizi...

Bu gelişen olayların birbirleri ile bağlantılı olduğunu görelim ve gelişmeleri sorgulamaya, devam edelim ve hiçbir zaman şunu unutmayalım ey ülkemiz insanları...

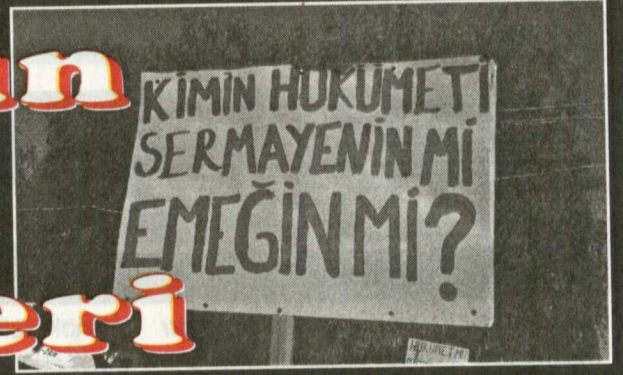
"Bu memleketi yönetenler BİZ OLMALIYIZ!! AB Ofisleri, T.C. Elçilikleri ve diğer emperyalistler değil..."

Emperyalizme kucak açanların hallerini senelerdir görmekteyiz...

AB ofisi, BM ofisi, Türkiye, Yunanistan İngiltere hatta Kırgızistan ofisi!! diye orasını burasını yırtanlar bugünün ülkesini satan, barışa ihanet edenlerin ta kendileridirler...

Tarih elbet birçok şeye şahitlik ettiği gibi bu tür gelişmelere de şahit olacak ve emperyalizm elbet günü geldiğinde cezasını bulacaktır...

BMBP'den Basın Bildirisi ve Düşündürdükleri

BMBP 22 Ağustos günü zamlara karşı Lefkoşa'da bir eylem düzenledi. Eylem öncesi yayınladıkları basın bildirisi ile de hükümetin sermayenin yanında yer aldığına vurgu yaptılar.

Alta okuyacağınız BMBP Basın Bildirisi'nde "Fiyatlara zammı yapan hükümet ücretlere zammı unutmaktadır. Çünkü bu emek ve sermaye arasındaki tercih gerektirir. Öyle anlaşılmaktadır ki CTP-DP hükümeti çoktan kararını vermiş ve yaptığı zamlarla tarafını sermayeden yana belli etmiştir." denmektedir.

Hükümetin sermayenin yanında yer alarak emekçinin çıkarlarını düşünmediğini, ikisinden birisini seçtiğini söylemelerine rağmen hükümetin bu tavrına karşı bir tavır geliştirilmemekte, sermayeyi seçen hükümete aynı zamanda kendilerini de seçmesi tavsiye edilmektedir.

Aynı bildiriye sonlara doğru da "Bu Memleket Bizim Platformu, sermayeye özel teşviklerle trilyonlar akıtan, özel üniversitelere kaynak aktaran, özel yurt yapımı için onlarca trilyon ayıran, din eğitimi için 3 trilyonu karşılayabilen, müdahitleri sürekli finanse eden, boş oteller dururken yenilerinin yapılması için kaynak bulan, navlun vergilerini indirip kişisel ithalata %10 zam getirerek sermayeye yeni kaynak yaratan CTP-DP hükümetinden yaptığı zamlara orantılı olarak tüm emekçi kitlelere artış getirmesini talep eder." sözleriyle, BMBP, hükümetin sermaye sınıfına yaptıklarını kınadığını göstermektedir.

Emek ve sermayenin çıkarlarının aynı anda korunmasının mümkün olmadığına bariz bir şekilde görünmesine rağmen hükümetten emek ile sermayeyi uyuşturma çalışmaları yapmasını istiyorlar. Yani kendileri de sermayenin yanında yer aldıklarını halkın gözünden gizleme çalışması yürütmüş oluyorlar. BMBP'nin yapması gereken bir tarafı tutmaktır; ya sermayenin yanında ya da emeğin yanında yer almaktır. ya O -SERMAYE- ya da Bu -EMEĞİN- SERMAYE ile EMEĞİN'i uyuşturmak demek SERMAYE'nin yanında yer almak demektir.

BMBP'nun yayınladığı bildiriye alta yayınıyoruz:

"CTP-DP hükümetinin her geçen gün emek ile çelişkisi derinleşmektedir. Emekçilerin geçim derinleşmekte, başta Belediyeler olmak üzere bazı kamu kurumlarında ve özel sektörde çalışma hukuku ayaklar altına alınmaktadır. Hükümet ülkede yasaların bir parçası olan Toplu İş Sözleşmelerinin uygulanması konusunda ve Çalışma Yasasının birçok maddesinin ihlaline sessiz kalmakta, umursamazlıklarına devam etmektedir.

Yaşanmakta olan bunca olumsuzluk yanında akaryakıt ve

elektrik ücretlerine yapılan zamlar tüm hizmet ve ürünlere aynı oranda zamları beraberinde getirecektir. Böylelikle emekçilerin alım gücü dibe vuracaktır.

Kıbrıs Türk halkının belini bükecek tüm bu olumsuz gelişmelere rağmen hükümet edenler bu zamları uluslar arası petrol piyasalarına bağlamakta ve zamları bir tür "acı reçete" ve kaçınılmaz olgu olarak nitelendirmektedirler. Ne kadar ilginçtir ki hükümet edenler bugün acı reçetelerini yalnızca emekçi halka sunmaktadırlar. Bununla da yetinmeyip emek örgütlerine "Bizi Türkiye'den para istemeye

zorlamayın" demektedirler. Ancak bu ülkenin kendi kendini iktisadi ve siyasi olarak yönetmesi için tüm varlığını ortaya koyan ve "Bu memleket bizim" diyen emek örgütlerinin bu tür söylemlere karnı toktur. Hükümetin zamları savunma uğruna ortaya attıkları "uluslar arası petrol piyasalarında ücret artışı" söylemleri halkın gerçekleriyle bağdaşmamaktadır. Temel sorun bu acımasız zamları yapan hükümetin açlık seviyesinde asgari ücret belirlemesi, kamu çalışanlarının alım güçlerinin erimesi karşısında kılını kırıpratmaması, esnaf ve zanaatkarı tamamen unutmaması ve özel sektör çalışanlarını kaderleriyle baş başa bırakmasıdır. Uluslar arası piyasaların dikte ettiği zamlı petrol fiyatları ise, temel ahlak kurallarının emrettiği de emekçilere aynı oranda ücret artışı yapılmasıdır. Fiyatlara zammı yapan hükümet ücretlere zammı unutmaktadır. Çünkü bu emek ve sermaye arasındaki tercih gerektirir. Öyle anlaşılmaktadır ki CTP-DP hükümeti çoktan kararını vermiş ve yaptığı zamlarla tarafını sermayeden yana belli etmiştir.

Akaryakıt ve elektriğe yapılan zammın Kıbrıs Türk halkına yüklediği ağır külfeti ortadan kaldırılmanın yolu vardır. Bu yol emekçi halkın tarafında olmaktan geçer. Bu bağlamda acilen yapılması gerekenler aşağıdaki gibidir:

1. Asgari Ücret Yasası hemen değiştirilmeli ve sektörler arası farklılıkları dikkate alan reel asgari ücret yeniden belirlenmelidir. Son zamlar, yalnızca temel tüketim malları değil, gelişen sosyo-ekonomik ihtiyaçlar ve 4 kişilik ailenin geçimi dikkate alınarak yeniden belirlenmelidir.

2. Çalışanlarının Eylül ayı ücretlerine zamlardan kaynaklanan kayıpları karşılayacak şekilde artış

yapılmalıdır.

3. Kamu banka kredileri politikası kamudan yana yeniden düzenlenmelidir.

4. Çarpık ve "çok kazanan az kazanandan çok" felsefesi taşıyan vergi sistemi hemen değişmelidir. Vergi sistemindeki teşvik, muafiyet, istisnalar ve indirimler yeniden düzenlenmelidir. Yeni vergi sistemi üretimi, toplam ve yeni istihdamı özendirici olmalıdır.

5. Emek piyasasının çalışma şartları ve ücret politikası açısından kayıt dışı ekonomik faaliyetlerin önlenmesi için özel kamu denetim mekanizmaları kurulmalıdır. Kayıt dışılığın en önemli panzehiri olarak sendikalaşma prensip olarak kabul ve teşvik edilmelidir.

6. YTL'nin getirdiği istikrarsızlığı aşmanın yolu olarak istikrarlı para birimine geçmek için çalışmalar hemen başlamalıdır.

Bu Memleket Bizim Platformu, sermayeye özel teşviklerle trilyonlar akıtan, özel Üniversitelere kaynak aktaran, özel yurt yapımı için onlarca trilyon ayıran, din eğitimi için 3 trilyonu karşılayabilen, müdahitleri sürekli finanse eden, boş oteller dururken yenilerinin yapılması için kaynak bulan, navlun vergilerini indirip kişisel ithalata %10 zam getirerek sermayeye yeni kaynak yaratan CTP-DP hükümetinden yaptığı zamlara orantılı olarak tüm emekçi kitlelere artış getirmesini talep eder.

Bu Memleket Bizim Platformu zamlar sebebiyle alım gücü her geçen gün gerileyen emekçi kitlelerin hakkı için verdiği mücadeleyi yükselterek devam ettirecektir. Sendikalarımız hükümeti hamasi söylemleri bırakıp gerçek önlemler almaya çağırır.

Bu Memleket Bizim Platformu Üyesi Sendikalar"

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen

Abonelik Süresi

13 Sayı (13 YTL.)

26 Sayı (26 YTL.)

52 Sayı (52 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Bilgi İçin Abone Sorumlusu Canan Onureri Tel No: 0542 859 35 10

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net